

Jauna projektu vadītāja

Pašvaldības aģentūrā "Ziemeļlatgales Biznesa centrs" Balvos darbu uzsākusi jauna darbiniece - projektu vadītāja Gunta Božoka. Centra direktors Viktors Šļuncevs atklāj, ka darbiniece izvēlēta pēc viņa iniciatīvas. Šoreiz konkursu uz brīvo vakanci nerīkoja, jo tādi bija rīkoti iepriekš. Tā kā Biznesa centram vajadzēja iespējami ātrāk nokomplektēt štata vienību, projektu vadītāju atrada citādā veidā. Protams, pāragri runāt par veiksmēm, jo darba pienākumi tikko sākušies. Gunta Božoka ir balveniete, pirms tam strādāja par Hipotēku bankas Balvu norēķinu grupas vadītāju.

Virusi neatkāpjas, citiem gadās traumas

Palielinājies reģistrēto pacientu skaits ar traumām aizvadītajās brīvdienās slimnīcu apvienības uzņemšanas nodaļā Balvos. Taču šis fakts, kā informē Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienības izpilddirektore Eva Smirnova, nebūtu saistāms ar slidenajām ietvēm, par ko aukstajās sala dienās pastiprināti raizējas iedzīvotāji. Mediķi, spriežot pēc iegūtajām traumām, domā, ka drīzāk to varētu saistīt ar nupat aizvadītajiem Starptautiskās sieviešu dienas svētkiem. Martā traumas guvuši 44 cilvēki. Tāpat turpinās vīrusu izplatība, daudz ir elpceļu saslimšanu. Balvu terapijas nodaļā ārstējas daudz pacientu, un nodaļa ir pilna.

Lauku labumu tirdziņi būs arī turpmāk

9.martā Balvos notika otrais Lauku labumu tirdziņš. Balvu novada Tūrisma informācijas centra tūrisma organizatore Ineta Krakupe informē, ka šoreiz zemnieku, amatnieku un mājažotāju skaits, kuri piedāvāja savu precī balveniešiem un pilsētas viesiem, sasniedza pussimtu - tie bija sabraukuši gan no tuvākām vietām tepat Balvos un apkārtnē, gan no Viļakas, Rugājiem, Gulbenes, Alūksnes, Raunas, Madonas, Smiltenes un Rīgas. Turpinot aizsākto tradīciju, nākamais tirdziņš notiks aprīļa un maija otrajā sestdienā (13.aprīlī un 11.maijā). Īpaši aicināti pieteikties Balvu pilsētas un novada amatnieki, zemnieki, mājažotāji un uzņēmēji ar savu produkciju, lai uzrunātu pircējus bez starpniekiem tieši tirdziņā!

Tver un iemūžina mirklus

Grāmatas atvēršanas svētkos. Šajā brīdī ārsts un dzejnieks Andris Tjūnītis (no labās) bija kopā ar radiem, draugiem, esošajiem un bijušajiem kolēģiem.

8.marta vakarā Balvu muižā notika ārsta Andra Tjūniša grāmatas "Latvija – United Kingdom (ar tiesībām sarakstīties)" atvēršanas svētki. Vienlaikus Balvu Novada muzejā bija skatāma viņa fotoizstāde "Viņas mums ir līdzās".

Atklājot pasākumu, Andris Tjūnītis iezīmēja garo ceļu, līdz grāmata nonāk pie lasītāja. "Ir jānotiek tik daudzām lietām, apstākļu sakrītībām, līdz nonākam pie grāmatas. Lūk, čiekurs, - tam izbirst sēklas, aizlido pa vējam un trāpa auglīgā augsnē. Izaug koks, to nogriež, nogādā papīra ražotnē, lai mums būtu, uz kā rakstīt...", turot rokā čiekuru, emocionāli teica A.Tjūnītis. Viņš teica paldies cilvēkiem, kuri palīdzēja izdot šo grāmatu, un klausītāji varēja baudīt dzeju un dziesmu gan paša autora, gan kora "Mirkli", gan tuvāko dzejnieka draugu izpildījumā. Grāmatas ievadā autors raksta, ka pēc valsts statistikas datiem un profesora M.Hazana aprēķiniem laika posmā no 2000. līdz 2012.gadam no Latvijas uz pastāvīgu dzīvi ārzemēs izbraukuši vismaz 230 tūkstoši cilvēku... "Šis darbs tapis ar ticību Dievam vai kādam citam augstākam spēkam un mūsu bezgala skaistajai un vienīgajai Dzimtenei," paskaidroja A.Tjūnītis.

"Atļauja sarakstīties ir dota, bet kā lai uzraksta to, ko nevar pat pateikt? Andra dzeja ir tikai no sajūtām, kuras viņš vairākkārt piemin savos dzejoļos," atzina viena no tālākajām viešņām Māriete Šperberga. Viņa domā, ka tie cilvēki, kuri pazīst Andri, spēj noķert arī šīs sajūtas: "Tās ir gluži kā neredzams pavediens starp cilvēkiem. Mums jau katram it tādi cilvēki, ar kuriem, neatkarīgi no vecuma, dzimuma, dzīvesvietas, neatkarīgi no profesijas un nodarbošanās, savieno pavediens, kas ik pa brīdim liek vienam otru atcerēties, rada vēlmi satikties un laiku pa laikam priedē ar domu, ka kaut kur dzīvo cilvēks, kuru tev bijusi laime kaut uz brīdi iepazīt, kaut uz brīdi sajūt." Viņai prātā telefonsaruna, ko teicis Andris,

aicinot 8.martā uz Balviem. Viņš neslēpis, ka šī ir viņa visskumjākā grāmata, un tās atvēršanas vakarā kopā aicinājis cilvēkus, kuri nav satikušies gadiem. "Andris nav dzejnieks tikai uz papīra. Viņš, manuprāt, ir dzejnieks arī dzīvē, tāpēc jau viņa paustajām domām ir liela ticamība. Pārējais ir gaumes jautājums. Sacerēt mūziku pēc Andra dzejas nav viegli, bet man ļoti patika šis uzdevums - pamēģināt to izdarīt," atklāja Māris Lāpāns piebilstot, ka jebkura Andra dzeja ir ar dziļdomīgu segumu, kuram cauri mijas pārdomas. Grāmatas māksliniecisko noformējumu veidojusi Astra Ločmele. Viņa ar grafitu zīmuli nav zīmējusi dzeju, bet spilgtākos mirklus. "Melnbaltā pasaule ir lakoniskāka un atmet lieko. Tajā viss kļūst vieglāk uztverams un saprotams. Dažreiz krāsas traucē pateikt būtiskāko. Man patīk zīmēt reālas lietas, jo arī tās, tāpat kā fotogrāfijas, spēj uzrunāt. Katrs zīmējums ir jāizmēģina, un tad tas piedzimst - citreiz vieglāk un ātrāk, bet dažreiz radošās mokās," atzina A.Ločmele.

Andra Tjūniša dzeju labāk izprast palīdzēja koris "Mirkli", Ģirts Ripa, Māris Lāpāns, Astra Ločmele, Edgars Kamenders, Rita Kočerova, Zaiga Lāpāne, Vita Romanovska, Iveta Supe. Grāmatas atvēršana sakrita arī ar fotoizstādi. "No Balvu muižas pārnākam uz muzeju - fotoizstādi "Viņas mums ir līdzās". Ir 8. marts. Ir 22 sievietes. Tapat blakus. Uz ielas, veikalā, kabinetā, dārzā, uz skatuves. Nekādas pozēšanas. Tikai notverti mirkli. Notverti smaidi, rūpes. Notverts prieks, pārdomas. Notverta uzmanība un pārdomas. Viss tepat līdzās un blakus," secināja M.Šperberga. Viņa pauda kādu atziņu, kas raksturo grāmatas autoru: "Klausos un domāju, - labi, ka viņš nav aktieris. Viņš sevi pilnībā sadedzinātu...Taču tik un tā viņš ir tuvumā teātra dārzam - "Ķiršu dārzam". Andris tikpat kā visus dzejoļus atļāvās ielikt mūzikā. Viņu daudziem grūti saprast. Un nevajag. Dzeju un mūziku dzejā un dzeju mūzikā klausījās tie, kam laiks starp Andra grāmatām ir gaidīšanas svētki."

Z.Logina

Nākamajā Adugumā

- Izvērtē deļotāju sniegumu
Kas brauks uz svētkiem Rīgā
- Pārvērtiet savu ideju naudā
Seminārs mājažotājiem

Lasitpriekā
vēstnese
Latgalē –
Larisa
Krištopanova.

Zelta
medaļnieks
- baltinavie-
tis Arvis
Vilkaste -
ciemojas
dzimtajā
pusē.

Vārds žurnālistam

Kādudien ejot pa pilsētu, manu uzmanību piesaistīja kāda jaunā māmiņa, kura skaļi balsī kļiedza uz savu aptuveni trīs gadus mazo puiku par to, kas viņš paspējis saslapināt cimdus blakus esošajā daļēji aizsalušajā palielajā pelķē. It kā jau tas nekas nebūtu – ikdienišķa situācija, kādu savā dzīvē ne reizi vien piedzīvojuši katra mamma, bet tā vedināja uz pārdomām.

Atminoties šo epizodi uz ielas, prātā ienāca mana raksta varone Marija, kura jau pusotru gadu cīnās par savu meitiņu, kas sirgst ar bērnu cerebrālo trieku. Kopš mūsu intervijas jau pagājis kāds laiciņš, taču šo stāstu aizmirst nespēju. Varu tikai apbrīnot Marijas milzīgo pacietību, ar kādu viņa darbojas ar savu slimo meitiņu, un neizmērojamo mīlestību, kas viņā mīt. Tādu mammu kā Marija Latvijā un pasaulē ir ļoti daudz, un viņas visas sapņo par brīdi, kad bērni dzīvespriecīgi, savām kājiņām skries pretī un sauks: "Mamma!" Simtiem tūkstošu mammu sapņo pieredzēt, kā bērns ar savām mazajām rociņām atnesis paša sazīmētās istabas tapetes, skrienot nejausi saplēsis kādu trauku vai pastaigas laikā samērcēs kājas kādā no lielajām pelķēm. Diemžēl viņi to izdarīt nespēj... Varbūt tāpēc mums, veselo bērnu mammām, ir vērts par to padomāt un lieki nerāties. Mūsu bērni spēj paklausīt un darīt blēņas, spēj skriet un stāvēt rāmi - viņi dzīvo pilnvērtīgu dzīvi. Un tā ir lielākā laime, ja bērns ir vesels. Novērtējiet to!

Sanita Karavoičika

Sports

Jaunie futbolisti čempionāta medaļnieku pulkā

Noslēgušās Latvijas Ziemeļaustrumu (ZA) reģiona jaunatnes telpu futbola čempionāta finālsacensības "F" vecuma grupā. Balvu "SC" komandas jaunie futbolisti turnīrā izcīnīja godpilno trešo vietu.

Latvijas ZA reģiona jaunatnes telpu futbola čempionāta finālsacensību spēles notika Balvos. Kopumā jaunieši par uzvarām cīnījās 11 mačos, no kuriem četras spēles aizvadīja Balvu "SC" futbolisti. Pirmajā spēlē pret Lubānas jaunajiem kājbumbas meistariem spēles tiesnesis fiksēja bezvārtu neizšķirtu 0:0. Otrajā cīņā pret FB "Gulbene I" pārstāvjiem mūsējie piedzīvoja minimālu zaudējumu ar rezultātu 0:1. Zaudējumu ar rezultātu 0:2 balvenieši piedzīvoja arī spēlē pret "Madonas BJSS I" futbolistiem, savukārt pēdējā mačā pret FB "Gulbene I" jauniešiem spēle noslēdzās ar vēl vienu neizšķirtu rezultātu – 1:1.

Čempionātā par vietu labāko trijniekā cīnījās sešas komandas. Par čempioniem kļuva, medaļas un turnīra uzvarētāju kausu saņēma futbola komandas "Madonas BJSS I" spēlētāji. 2.vietā ierindojās FB "Gulbene II" spēlētāji, savukārt bronzas medaļu vērtu trešo vietu savu skatītāju priekšā izcīnīja mājinieku komandas Balvu "SC" spēlētāji. Mūsējās komandas rindās par uzvarām cīnījās R.Kokorevičs, H.Amberovs, D.Polis, G.Knope, A.Ignatāns, R.Užāns-Čips, E.Šustāns, G.Arnicaņš, R.Gaiduks, M.Lapāns, R.Makarovs, O.Pušpurs un S.Puriņš. Turnīra tabulā aiz Balvu "SC" komandas palika "Madonas BJSS I" spēlētāji (4.vieta), FB "Gulbene I" jaunie futbolisti (5.vieta) un Lubānas pārstāvji (6.vieta). Jāpiebilst, ka starp čempionāta labākajiem spēlētājiem ir arī Balvu "SC" jaunais futbolists D.Polis, kurš par panākumiem futbola laukumā saņēma speciālbalvu.

Balvu "SC" komandas treneris Andris Bačuks pēc čempionātā izcīnītās 3.vietas atzina, ka turnīrā parādīts labs sniegums. "Turpināsim cītīgi trenēties. Tagad jauniešiem

Foto - no personīgā arhīva

Kauss, medaļas un vieta labāko trijniekā. Balvu "SC" jaunie futbolisti pēc Latvijas Ziemeļaustrumu (ZA) reģiona jaunatnes telpu futbola čempionāta finālsacensībās izcīnītās godalgotās 3.vietas sportisko sasniegumu iemūžināja fotomirklī. Balveniešu futbola komandas spēlētājs D.Polis (attēlā – pirmajā rindā pirmais no labās puses) izpelnījās arī čempionāta labākā spēlētāja titulu. Kopumā šādu atzinību piešķīra vēl sešiem turnīra komandu futbolistiem.

paredzētas pārbaudes spēles, savukārt vasarā atkal atsāksies oficiāli mači," informēja A.Bačuks.

A.Ločmelis

Latvijā

"Nulles deklarācijās" uzrāda 4,66 miljonus iepriekš nedeklarētu latu. 2012.gadā fizisko personu mantiskā stāvokļa deklarācijas kopumā iesniedza 131 992 personas, no kurām 122 personas, izmantojot likumā dotās tiesības, deklarēja iepriekš nedeklarētus ienākumus kopumā 4,66 miljonu latu apmērā. Kā liecina VID apkopotā statistika, cilvēki deklarācijās ir norādījuši gan savus īpašumus Krievijā, Bulgārijā, Ukrainā, Baltkrievijā, Lietuvā un citās valstīs, gan arī deklarējuši ne tikai vieglos transportlīdzekļus vai motociklus, bet arī jahtas, laivas, sniega un ūdens motociklus. Tāpat virkne iedzīvotāju deklarācijās kā vērtīgas lietas vai lietu kopību deklarējuši gleznas, dārglietas un monētu kolekcijas.

Sākta pārbaude par iespējamo krāpšanu ar zirga gaļu. Pēc Pārtikas un veterinārā dienesta (PVD) iesnieguma Valsts policija (VP) sākusī pārbaudi par iespējamo krāpšanu, zirga gaļu pavaddokumentos norādot kā liellopu gaļu. Atkarībā no šīs pārbaudes rezultāta tiks lemts jautājums par kriminālprocesa sākšanu vai atteikšanos ierosināt lietu. Pagājušajā nedēļā vairākās Latvijas kautuvēs un gaļas pārstrādes uzņēmumā SIA "Forevers" konstatētas aizdomīgas darbības ar zirga gaļu.

Pārkāpumus PVD ir konstatējis arī kautuvēs - SIA "Viļumene", z/s "Kalnpiertes" un SIA "Musino", kurās nav nodrošināta zirga gaļas izsekojamība. Patlaban uz laboratoriju Lielbritānijā ir nosūtīti vairāki gatavās produkcijas paraugi, kas saistībā ar zirga gaļas skandālu paņemti SIA "Rēzeknes gaļas kombināts".

LTV turpmāk vadīs Ivars Belte. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pagājušo ceturtdien nobalsojusi par jaunu Latvijas Televīzijas vadību – par LTV valdes priekšsēdētāju ievēlēts bijušais "Baltijas Mediju Alianses" vadītājs Ivars Belte. Jaunā LTV valde sāks darboties, tiklīdz ar viņiem būs noslēgti darba līgumi.

Televizors - mājīguma un arī nesaskaņu cēlonis mājās. Vairāk nekā pusei Latvijas iedzīvotāju ir būtiski, lai vakaros un brīvdienās fonā darbotos televīzija, noskaidrots "Lattelecom" veiktajā aptaujā. Kopumā 40% respondentu atzīst, ka televīzija viņu ģimenes mājoklī veicina mājīgumu, taču pat katram otrajam TV skatītājam ir gadījies piedzīvot ar televīzijas skatīšanos saistītas nesaskaņas ģimenes locekļu vidū. Latvieši (51%) nedaudz vairāk nekā cittautieši (47%) atzinuši, ka pēdējo trīs mēnešu laikā viņu ģimenē ir radušās domstarpības saistībā ar televīzijas skatīšanos. Iespējams, tāpēc, ka cittautiešu mājās mājīgums biežāk nekā latviešu mājās ir vairāki televīzori.

(No portāliem www.tvnet.lv, www.delfi.lv, www.kasjauns.lv)

Vēstuļu konkurss

Meklē talantīgas sievietes

Turpinās tradicionālais Latvijas mēroga vēstuļu konkurss "Sieviete Latvijai 2013". Šogad tas notiks sešpadsmito gadu. Līdz šim aktīvas vēstuļu konkursa dalībnieces bijušas arī mūsu novadu sievietes, starp kurām piecpadsmit gadu laikā par laureātēm kļuvušas 14 bijušā Balvu rajona sievietes, pārsvarā lauku aktivistes.

Konkurss turpinās, un organizatori izsludina jaunu konkursu "Sieviete Latvijai", aicinot līdz 15. aprīlim rakstīt pieteikuma vēstules par īpaši darbīgām, atsaucīgām un nesavtīgām sievietēm, kuras rūpējas par latvisko tradīciju saglabāšanu un popularizēšanu.

Šogad konkursa moto ir "Gaidot Dziesmu un Deju svētkus". Aicina pieteikt kandidātes trim nominācijām.

1. "Es negāju noskumusi nevienā(i) vietā." Rosina rakstīt par izcilām sievietēm - deju kolektīvu, koru, folkloras kopu vadītājām, amatieriteātru režisorēm. Par visām tām, kuras, nežēlojot savu brīvo laiku, pulcina ap sevi cilvēkus, kas vēlas apgūt latviskās dejas, dziesmas un tradīcijas.

2. "Tautiešam(i) apsolīju raibus cimdus vakarā." Aicina pieteikt izcilas sievietes, kuras darina tautas tērpus, latviskas rotas, latviskos instrumentus un priekšmetus. Kā arī tās sievietes, kuras latviskās prasmes un tradīcijas pratušas izmantot, lai radītu savu uzņēmējdarbību.

Foto - no personīgā arhīva

Sieviešu konferencē Rīgā. Šogad notikušajā Latvijas Sieviešu konferencē Rīgā pulcējās aptuveni 250 radošas sievietes, starp kurām bija arī mūspuses novadu lauku aktivistes. Par konkursa laureātēm viņas kļuva, pateicoties vēstuļu autoriem, kuri pamanīja un novērtēja viņu darbīgumu un aizsūtīja konkursam vēstules.

3. "Pie Dieviņa gari galdi." Aicina pieteikt izcilas sievietes, kuras rūpējas par savas dzimtas vēsturi, iekārtojot muzejus, piemiņas istabas, senlietu glabātājas, ģimenes vēstures pētnieces.

Konkursa žūrija vērtēs un godalgos katrā nominācijā izvirzītās kandidātes, kā arī labāko vēstuļu un anketu autorus. Labākās 12 ieteiktās sievietes aicinās uz īpašu apbalvošanas pasākumu, un viņas saņems simbolisko konkursa dāvanu –

kristāla kurpīti. Turklāt katras nominācijas uzvarētāja dāvanā saņems arī naudas balvu un speciālbalvas.

Ieteikuma vēstules var sūtīt uz "Latvijas Avīzes" redakciju Rīgā, Dzirnāvu ielā 21; pieteikuma anketas atrodamas "Latvijas Avīzē", žurnālos "Mājas Viesis", "Praktiskais Latvietis" un "36,6 °C", tās var aizpildīt arī elektroniski portālā www.la.lv.

M.Sprudzāne

Kas jādara, lai pēc izglītības iegūšanas jaunieši atrastu darbu?

Viedokļi

Iespējas ir, vajag tikai tās izmantot

SANDRA KINDZULE, NVA Balvu filiāles vadītāja

Jauniešiem ja ne pamatskolā, tad vidusskolā jau noteikti jāsāk apsvērt, ko viņš darīs pēc izglītības iestāžu absolvēšanas. Jāsaprot, ko viņš grib, ko var, uz ko ir spējīgs un kas šajā brīdī visvairāk vajadzīgs sabiedrībai.

Neapšaubāmi, laba izglītība ir, bija un būs ļoti liela vērtība. Nereti savā darbā sastopam jauniešus, kuri Nodarbinātības valsts aģentūrā stājas bezdarbnieku uzskaitē pēc vidusskolas un augstskolas absolvēšanas. Viņiem trūkst motivācijas, jo pastāv uzskats, ka mācīties nav jēgas - pēc tam tik un tā jānonāk bezdarbnieku rindās. Tad mēs stāstām, ka gadījumā, ja darba devējs meklēs jaunu darbinieku, viņš priekšroku dos cilvēkam ar augstāku un kvalitatīvāku izglītību, un tas nav mazsvarīgi. Gadu gaitā jau pierādījies fakts: jo vairāk zini, jo labāk. Piemēram, datorprasmes, autovadītāja apliecība ir lieli plusi darba meklēšanas tālākajā gaitā. Jaunie cilvēkiem jāsaprot, ka svarīgas ir arī labas valodu zināšanas. Šobrīd parādās viena liela problēma - ļoti daudz jauniešu nepārvalda krievu valodu, tādēļ viņiem ir grūtības atrast darbu, piemēram, apkalpojošajā sfērā.

Nereti cilvēkam ir ļoti laba izglītība, daudz zināšanu, bet viņš neprot tās prezentēt, neprot pastāstīt par sevi vai gluži otrādi - jūtas pārgudrs. Ir jāsaprot, ka jebkurā darbavietā būs jāstrādā komandā, un te šīs īpašības ir ļoti svarīgas, tādēļ jāizkopj arī saskarsmes spējas un komunikācijas prasmes. No darba devējiem

un savas personīgās pieredzes varu apgalvot, ka tikpat svarīgi ir arī tas, kā, piesakoties darbā, cilvēks prot noformēt dokumentus, uzrakstīt CV, cik rūpīgi viņš gatavojies darba intervijai. Jaunos cilvēkus noteikti aicinu izmantot visas iespējas, kuras vien paveras - kaut vai pastrādāt kādā darbavietā uz brīvprātības principiem, arī darba praksēs. Ja jaunieši sevi būs parādījis pozitīvi, darba devējs viņu noteikti pamanīs un, iespējams, pēc augstskolas vai profesionālās izglītības iestādes absolvēšanas piedāvās darbu.

Bieži vien no darba devējiem dzirdam lūgumu kādai konkrētai vakancei piedāvāt darbinieku, kas nav jaunāks par 30 gadiem, kas man šķiet nepareizi. Jaunieši ir ļoti uzņēmīgi, elastīgi, spēj piemēroties visām situācijām un iejusties jaunā kolektīvā, tādēļ darba devējus aicinu nebaidīties un izmantot to.

Vēl viena laba iespēja jauniešiem ir izdevība sevi prezentēt sociālajos tīklos, ko labprāt izmanto arī darba devēji. Pirms pieņemt lēmumu par cilvēka pieņemšanu darbā, viņi paseko līdz personai sociālajos tīklos, palasa, kāds ir viņa domāšanas veids, ko raksta, kāda ir attieksme pret dzīvi. Arī šī darba devējam ir ļoti vērtīga un noderīga

informācija.

Protams, lielā mērā tas, cik veiksmīgi var atrast darbu, atkarīgs no vakancēm, kas nepieciešamas darba tirgū. Dati rāda, ka joprojām Latvijā pieprasīti pārdošanas un klientu apkalpošanas jomas darbinieki, kā arī augstas kvalifikācijas informāciju tehnoloģiju speciālisti. Pie mums pagājušajā gadā vien no pieprasītākajām vakancēm bija pārdevēji. Ja jaunieši sēdēs mājās uz dīvāna, skatīsies televizoru un raudās par dzīvi, nekas arī nenotiks. Šobrīd situācija ir tāda, kāda tā ir. Valstī kopumā vakances ir, un jaunie cilvēki Latvijas teritorijā ir daudz vieglāk būt mobiliem, strādāt dažādās pilsētās un gūt viņiem tik ļoti vajadzīgo darba pieredzi.

Jauniešiem svarīgi apzināties, ka viņi var kļūt ne tikai par darba ņēmējiem, bet arī par darba devējiem. Mudināt jaunatni kļūt uzņēmīgākiem, dibināt uzņēmumus, nākt kopā ar labām idejām - arī tā ir viena no iespējām. Vajag tikai prast tās izmantot.

Fakti

- **Jauniešu īpatsvaru kopējā reģistrēto bezdarbnieku skaitā 2013.gada sākumā Latvijā veido 10% jeb 10449 jaunieši bezdarbnieki vecumā no 15 līdz 24 gadiem,**

- **NVA Balvu filiāles teritorijā (Baltinavas, Balvu, Rugāju, Viļakas novados) ir 9,3% jeb 249 jaunieši bezdarbnieki vecumā no 15 līdz 24 gadiem.**

Atrod tie, kuri meklē

Katrīna Sprudzāne, LU Ekonomikas un vadības fakultātes 3. kursa studente

Pavisam drīz man, tāpat kā krietnam skaitam manu draugu un paziņu, beigsies dzīves posms, kurā varēja nodoties bakalaura

studijām, tāpēc aizvien biežāk uzdošu sev jautājumu: "Ko tālāk?" Runājot ar vienaudžiem, nereti izskan frāze: "Kā būs, tā būs!" Bet kā tad būs?

Darbu iegūs tie, kuri mērķtiecīgi tam gatavosies. Šī tiekšanās sasniegt mērķi var izpausties ļoti dažādi, piemēram, kāds citīgi nododas studijām, cits meklē prakses vietu, bet vēl kāds apvieno studijas ar darbu. Protams, Rīgā un citās lielās pilsētās ir vairāk iespēju, nekā mazās, taču jāizmanto izdevības, kas ir pieejamas.

Lai darba meklējumi sekmētos, jābūt pietiekami neatlaidīgam, elastīgam, nepārtraukti jāpilnveido sevi, jāpalielina zināšanu un pieredzes bagāža, šad un tad jāatsakās no dažādiem labumiem, jāriskē, bet viss darāmais jāpaveic pēc labākās sirdsapziņas negaidot, ka par to saņems uzslavu gūzmu.

Mana klasesbiedrene reiz aizsūtīja vairāk nekā 100 CV dažādiem darba devējiem, saņemot uzaicinājumu uz interviju tikai no dažiem, tomēr, saglabājot optimismu, turpināja meklējumus, līdz darbu tomēr atrada. Tāpat man ir pazīstami cilvēki, kuri

ar aktīvu darbošanos spējuši parādīt savas labās puses un pavisam negaidot saņēmuši uzaicinājumu strādāt valsts iestādē. Kāds skolasbiedrs devās studēt ārpus Latvijas, paralēli studijām piestrādājot ātrās ēdināšanas uzņēmumā. Tani pašā laikā, pieturoties pie sapņa kādreiz iegūt labi apmaksātu darbu, viņš turpināja apgūt zināšanas un meklēt labāku darbu. Rezultātā šis jauniešis nevis lasa zemenes vai šampinjonus, bet gan ir pieņemts prestižā uzņēmumā par IT speciālistu. Kāda kursabiedrene, pabeigusi tikai pirmo kursu, dabūja darbu bankā, lai gan darba sludinājumā bija prasība, ka kandidātam jābūt pēdējā kursa studentam vai pabeigušam bakalaura studijas. Pavisam nesen kāda cita kursabiedrene pavēstīja, ka vasarā brauks uz Norvēģiju, lai piepelnītos un šo naudiņu ieguldītu pašas uzņēmuma izveidē.

Darbu vieglāk atrod arī tie, kuri piekrīt kādu laiku strādāt uzņēmumā par praktikantu. Neskatoties uz to, ka ir darba devēji, kuri praktikantus izmanto tikai kā lēto vai pat bezmaksas darbaspēku, pieredze nekur nezūd. Reiz brīnījos par puisi, kurš pameta studijas

pusratā un pievērsās citām nodarbēm. Viņš pastāstīja, ka strādāt brīvprātīgo darbu ir izdevīgi iegūtās pieredzes dēļ. Tagad, uzkrājis pamatīgu pieredzi, viņš iekārtojies stabilā darbavietā. Pie darba netiek tie, kuri cer uzreiz dabūt savu sapņu darbu ar lielu algu. Jārēķinās, ka visaugstāko atalgojumu gūst tie, kuri spēj apliecināt sevi no labākās puses.

Protams, mazpilsētās grūtāk atrast darbu, taču jāatceras, ka dzīvojam laikā, kad kilometri nav šķērslis. Sākt dzīvot citā vietā ir dārgi? Tādā gadījumā jākooperējas ar citiem, dalot dzīvojamo platību līdz ar rēķiniem. Atteikumam no potenciālā darba devēja nevajadzētu būt gala spriedumam, bet gan mudinājumam ievilkt elpu un atsākt meklējumus.

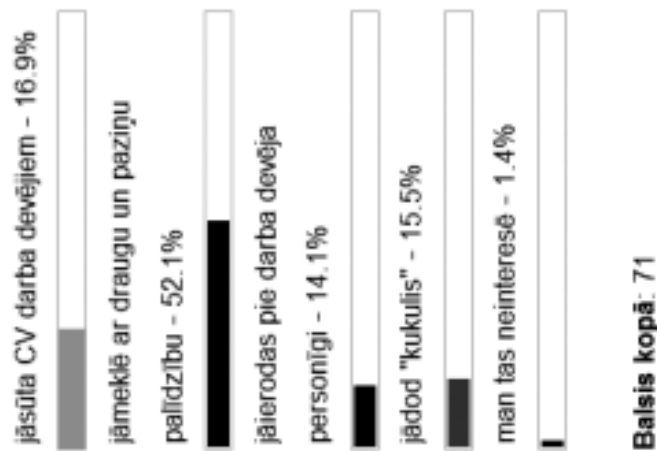
Viedokļus uzklusija S.Karavoičika un I.Tušinska

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Kas jādara, lai pēc izglītības iegūšanas jaunieši atrastu darbu?

Teātra sporta turnīrā cīnās par ceļazīmēm uz finālu

9.martā Balvu Valsts ģimnāzijā par ceļazīmēm uz Latvijas 15. skolu jaunatnes teātra sporta finālturnīru, kas notiks 22. - 23.martā Iecavas vidusskolā, cīnījās 13 komandas no Latgales. Žūrijas pārstāvis Arnis Stuburs no Rīgas pirms sacensībām atzina, ka, salīdzinot ar sadraudzības turnīriem teātra sportā, reģionālā turnīrā vērtēšana ir daudz bargāka.

Komandas, kas startēs Iecavā, būs zināmas tikai pirms fināla. "Balvi ir ceturrtā pilsēta, kur notiek reģionālie turnīri. Lēmumu pieņemsim tikai tad, kad būsīm apskatījuši visas Latvijas komandas. Nākamnedēļ brauksim uz Lielvārdi un Dundagu," paskaidroja žūrijas pārstāvji.

Komandu treneri. Pirms turnīra komandu treneri, tostarp balvenietes Iveta Supe (pirmā no kreisās) un Aija Dvinska (pirmā no labās), saņēma pārsteiguma balvas – Balvu Vilkus.

Sagaida žūriju. Jaunieši žūriju sagaidīja ar saucieniem "Fui!", kas, kā izrādās, ir ierasts šādos turnīros. Arī mirkļos, kad žūrija kādai komandai piešķīra mazāku vērtējumu, nekā to gaidīja turnīra dalībnieki, zālē uzvirvoja sašutuma saucieni.

Žūrija. Latgales reģiona komandas vērtēja rīdzinieki (no kreisās) Arnis Stuburs, Toms Zvejnieks un Baiba Ozoliņa. Jautāti, kas ir teātra sports, A.Stuburs paskaidroja, ka tas ir skatuves mākslas veids, kurā ir apvienots sportiskais entuziasms ar teātra mākslu: "Vienkāršiem vārdiem sakot, tās ir teātra mākslas sacensības, kur jaunieši rāda savu māku un atraktivitāti spēlēt teātri pēc iepriekš nesagatavotiem scenārijiem."

Izvelk komandu. Vecākajā grupā (10.-12.klases) pārliecinošu uzvaru izcīnīja Balvu Valsts ģimnāzijas jauniešes. Izrāvienu mūsu meitenēm nodrošināja komandas kapteine Laura Gercāne, kura izspēlēja situāciju lidmašīnā, vienlaikus iejūtoties dažādās lomās. Žūrija viņas sniegumu novērtēja ar visaugstāko atzīmi – 15 ballēm, kas ļāva balvenietēm izrauties vadībā.

Bildīte. Pēc uzstāšanās turnīra vadītāji aicināja aktierus izveidot *bildīti*. Tas nozīmēja sastingt pozā, kādā skolēni bija izspēlētās ainas laikā. Jāpiebilst, ka šie foto pārsteidza ar savu dažādību, tostarp 10.-12.klašu izveidotā *bilde* (skat. foto). Žūrija neslēpa, ka Latgales reģiona jaunieši ir emocionālāki par vienaudžiem citviet Latvijā: "Tas teātra sportam nāk tikai par labu!"

Ješka, Ješka! Turnīra dalībniekus patikami pārsteidza Rēzeknes 5.vidusskolas audzēknis Jēkabs Staris (no kreisās). Žūrijasprāt, Ješka ir lielisks piemērs, kā izkļūt no jebkuras situācijas. Kad Jēkabam pavēstīja, ka jāizspēlē aina hipodromā, viņš neapjuka, kaut gan nemaz nezina, kas tas tāds hipodroms ir. Tikpat veiksmīgi rēzekniešiem iejutās izbījuša armijnieka lomā.

Mazākie aktieri. 1.-4.klašu grupā cīnījās trīs komandu pārstāvji: Līvānu BJC, Rēzekne un Balvu Amatniecības vidusskola.

Aizstāv komandas godu. Balvu Valsts ģimnāzijas komandas (5.-6.klašu klašu grupā) kapteine Annija Ertmane kopā ar pretinieku komandas vadītājiem iejutās uzreiz trijās - klauna, mafijas šefa un iemīlējušās sekretāres - lomās.

Uz skatuves balvenieši. Kā vieni no pirmajiem uz skatuves kāpa Balvu Valsts ģimnāzijas jauniešu komanda (7. - 9.klašu grupa), kuriem nācās izspēlēt situāciju par ģimenes biznesu – malkas kraušanu Zambijā.

Kopbilde. Līvānu komanda izmantoja vienreizējo iespēju nofotografēties kopā ar Balvu Vilku.

Labākais

Suns, kurš iet uz darbu

Pirms deviņiem gadiem Eiropas Parlamenta deputāti iedibināja tradīciju - 20.februārī svinēt Eiropas mīldzīvnieku nakti, kuras laikā Briselē pulcējas eiroparlamentārieši, dzīvnieku aizsardzības organizāciju pārstāvji un citi interesenti, godinot dzīvniekus, kuri palīdzējuši cilvēkiem vai devuši labumu sabiedrībai. Šogad 23.februārī Eiropas mīldzīvnieku nakti pirmo reizi svinēja arī Latvijā, jo arī mūsu valstī netrūkst dzīvnieku, kuri ar savām spējām un darbu palīdz cilvēkiem visdažādākajās jomās. Šoreiz par vienu no šādiem palīgiem – robežsargu suni Koru (Cora) un viņa saimnieku - 2012. gada Latvijas Valsts robežsardzes labāko kinologu, Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes Pededzes robežsardzības nodaļas virsseržantu, kinologu ROLANDU KALNIŅU.

Foto - no personīgā arhīva

Beļģu aitu suns Kora (Cora). Pēdzcine Kora ir nepilnus piecus gadus veca. Dienesta sunim tas ir spēku uzplaukuma laiks. Šo dzīvnieku darba mūža ilgums atkarīgs no viņu veselības stāvokļa un var būt ļoti atšķirīgs. Vidēji tie ir 7 - 8 gadi. "Taču suns var lieliski nokalpot arī 14 gadus," apgalvo Rolands.

uzvedību. "Abi suņi ir kā diena pret nakti. Ja Uretta savulaik pati savā prātā izlēma, kad viņa vēlas strādāt un kad nē, tad Kora ir ļoti apķērīga, paklausīga un apzinīga," stāsta kinologs. Turklāt suņa uzvedība var atšķirties arī atkarībā no atrašanās vietas un apstākļiem. "Mājās Kora ir ļoti miermīlīga un rotaļīga, ļoti mīl cilvēkus un lieliski saprotas ar abām manām mazajām meitiņām – viņas ar suni var darīt, ko grib, Kora nekad neuzrūc, bet, ja nepatīk, vienkārši aiziet projām. Savukārt darbā, patruļējot robežu, viņa pilnīgi pārvēršas, izrādot agresiju pret jebkuru, kurš mums pietuvojas," stāsta robežsargs.

Suņa apmācība nav tikai kinologa personīgā lieta. Par apgūtajām prasmēm robežsardzes suņi un viņu saimnieki pastāvīgi atskaitās. Pirmo reizi kucēnus testē trīs mēnešu vecumā, pēc tam to dara sešu, deviņu, vienpadsmit un trīspadsmit mēnešu vecumā. "Ja neizdodas nokārtot atestāciju, to var darīt atkārtoti. Ja arī tad nekas neiznāk, suni noraksta kā dienestam nederīgu," stāsta robežsargs. Arī pieauguši darba suņi katru gadu kārtu kvalifikācijas eksāmenus, saņemot noteiktu kvalifikācijas klasi.

"Sākumā viņiem piešķir sagatavošanas klasi, tad - pamata klasi, vēlāk - izmantošanas klasi, bet visaugstākā ir meistarklase," dienesta suņu kvalifikācijas pakāpes nosauc Rolands. Ne bez lepnuma viņš atklāj, ka Kora ir meistarklases dienesta suns.

Korai, atšķirībā no parastiem mājas miluļiem, stingra disciplīna jāievēro ne tikai, strādājot uz robežas. Līdz ar regulāriem treniņiem viņai jāievēro ēšanas režīms, kas dienesta suņiem ir diezgan skarbs. Barību Kora saņem vienu reizi dienā, kaut gan Rolands uzskata, ka to dara tikai ērtības labad, jo attiecībā uz Koru nekad nav attaisnojies pieņēmums – jo suns ir vairāk izsalcis, jo labāk meklē pēdas. "Galvenais, lai viņam

pietiek enerģijas līdz darba dienas beigām," uzskata kinologs. Tā kā Koras ēdienkarte ir stingri noteikta, kucīte dažkārt iemanās nočiept arī kādu kārumu. "Svešs ēdiens vienmēr šķiet garšīgāks, tādēļ nereti Kora saņem rājienu par to, ka uzlasa un apēd visu, ko bērni nomet zemē," stāsta Rolands.

Vienkārši dara savu darbu

Koras specializācija ir pēdu meklēšana. Viņas tiešais pienākums ir apsargāt valsts robežu, izmantojot savu izcilo ožu robežpārkāpēju meklēšanai. Savu meistarību suns pierāda ne tikai ikdienas darbā, bet arī sacensībās. Pārkāpēju skaits, kuri aizturēti, pateicoties tieši šī suņa prasmēm, nav mazums. Kora kopā ar savu saimnieku piedalījies pat Frontex starptautiskajā misijā "Poseidon Land" Grieķijā, kur palīdzēja vietējiem policistiem cīņā ar nelegālo imigrāciju. "Misijā piedalījāmies divas reizes. 2011. gadā tur pavadījām divus mēnešus, bet 2012. gadā – vienu mēnesi," stāsta Rolands. Lai gan pirmo nedēļu Korai bija nedaudz jāaklimatizējas, vēlāk viņa pierādīja savu profesionalitāti arī grieķu policistiem, uzmeklējot ne viena vien nelegālā imigranta pēdas.

To, ka ne velti saņēmusi meistarklases suņa kvalifikāciju, Kora pierādījusi arī sacensībās. Viens no augstākajiem viņas un Rolanda sasniegumiem bija iegūtā 2.vieta individuālajā vērtējumā pagājušā gada maijā Valsts robežsardzes koledžā, Rēzeknē, notikušajās 15. Valsts robežsardzes kinologu sacensībās dienesta suņiem, kurās piedalījās Valsts robežsardzes, Valsts policijas un Baltkrievijas robežsardzes dienesta suņi ar specializāciju pēdu un personu meklēšanā.

Rolands apgalvo, ka februārī, saņemis ziņu par viņam piešķirto nosaukumu "Latvijas Valsts robežsardzes labākais kinologs 2012", kas piešķirts par labiem rezultātiem robežpārkāpumu atklāšanā, pazudušu cilvēku meklēšanā un kinologu sacensībās, nav izjutis nekādas sevišķas emocijas, jo uzskata, ka nav paveicis neko īpašu. "Vienkārši daru savu darbu," saka kinologs.

Rolandam kopš bērnības patikuši dzīvnieki, tādēļ iespēju kļūt par kinologu viņš izmantoja, ilgi nedomājot. Kinologa pienākumus Valsts robežsardzē Rolands pilda jau sesto gadu, bet gandrīz piecus gadus vecā kucīte Kora nav pirmais viņa dienesta suns. "Pirms tam bija vācu vilku sugas kucīte, vārdā Uretta, diemžēl viņu veselības problēmu dēļ nācās norakstīt. Tagad Uretta dzīvo mana tēva mājās," par savas pirmās četrkājainās dienesta biedrenes likteni stāsta Rolands.

Visu apgūst ātri

Otro dienesta suni, Beļģu aitu jeb malinois sugas suni - vārdā Kora - Rolandam uzticēja, kad tam bija tikai pusotrs mēnesis. Drīz vien sākās viņa apmācība. "Sākumā kucēnam bija jāpierod pie jaunajiem dzīves apstākļiem ģimenē un cilvēkiem, ar kuriem kopā viņš turpmāk dzīvos. Vēlāk, 2,5 mēnešu vecumā, sāku mācīt pirmās komandas – sēdēt, gulēt, blakus un citas," stāsta kinologs. Vēlāk suņa treniņi turpinājās arī profesionālu instruktoru vadībā Rēzeknē un Viļakā. Jau mācot pirmās prasmes, Rolands saprata, ka Kora ir ļoti apķērīga un neparasti ātri apgūst mācību vielu. "Visas komandas Kora apguva pāris nedēļu laikā. Nedaudz ilgāk nācās mācīt iet blakus, jo viņai pietrūkst pacietības," atceras kinologs. Problēmas neradīja arī kucēna socializācija, kas četrkājainajiem robežsargiem ir obligāta. "Lai suns pierastu pie svešiem cilvēkiem un dzīvniekiem, daudz stāigājām pa pilsētu, mūsu lauku mājās Kora iepazinās ar kaķiem, Rēzeknē speciāli braucām arī uz zirgaudzētavu," sava četrkājainā darbabiedra socializācijas procesu atklāj kinologs.

Mājās - mīla, darbā - nikna

Suņiem, tāpat kā cilvēkiem, piemīt rakstura un temperamenta atšķirības, katram ir citādākas uztveres spējas un atšķirīgi talanti. Par to Rolands pārliecinājies, salīdzinot Urettas un Koras

"...darbā, patruļējot robežu, viņa pilnīgi pārvēršas, izrādot agresiju pret jebkuru, kurš mums pietuvojas," stāsta robežsargs.

Re, kā!

Hostelis kaķiem

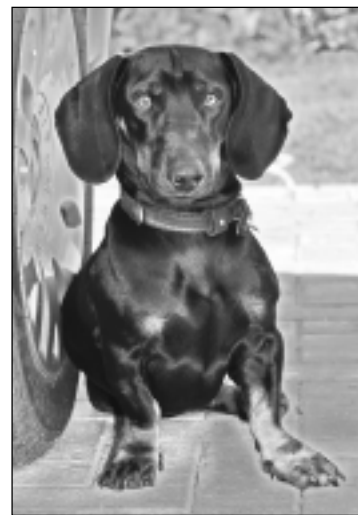

Foto - Z. Logina

Šis improvizētais "Kaķu hostelis" Rīgas centrā nereti piesaista garāmejošo tūristu uzmanību. Iecere būvēt nelielus namiņus, kuros bargajās ziemās varētu patverties ielas kaķi, mūsu valsts galvaspilsētā aizsākās pirms vairākiem gadiem, taču vairumā gadījumu tās ir daudz necilākas būves par šo glīto kaķu mīļņu roku darinājumu.

Meklē

Pazudis melns taksis

19.februārī no savām mājām Liču ielā, Balvos, pazuda trīs gadus vecs ispalvainais, melns taksis, vārdā Haris. Sunim ap kaklu bija melna ādas siksnīņa. "Haris pazuda pēcpusdienā. Pirmajā brīdī domājām, ka sācies suņu laiks un viņš, iespējams, aizskrējis meklēt draudzeni. Pārmeklējām visu apkārtni un pilsētas teritoriju, aizbraucām arī uz Verpuļevu, tomēr bez rezultātiem.

Harim ļoti patīk bērni, viņš varētu būt aizgājis līdz kādam bērnam. Suns labprāt brauc automašīnā, un, lai gan līdz šim kāpis tikai mūsu mašīnā, iespējams, varētu būt ielecis arī kādā svešā automobilī. Neesam atmetuši cerību atrast savu mīluli un izmantojam visas iespējamās meklēšanas metodes. Ļoti lūdzam atsaukties cilvēkus, kuri redzējuši Hari vai zina viņa atrašanās vietu. Atradējam parādā nepaliksim," apgalvo suņa saimnieki.

Ja esat redzējis vai zināt suņa atrašanās vietu, lūdzam zvanīt pa tālruni 26629395.

Iespējams, atrodas Krievijā

Foto - no personīgā arhīva

Februāra beigās Baltinavas pusē pazudis vācu aitu sugas Valsts robežsardzes dienesta suns, vārdā Billijs – galva brūna ar melnumiem, mugura melna, sāni pelēki, kājas gaiši brūnas, ap kaklu metāla ķēde. "Cilvēki ir atsaucīgi un bieži zvana par līdzīgiem noklaidušiem suņiem, diemžēl Billiju joprojām nav izdevies atrast. Esmu saņēmis ziņas par to, ka suns varētu atrasties Krievijā, turpinās viņa meklēšana," stāsta suņa saimnieks. Par Billija atrašanu atlīdzība garantēta.

Īsumā

Piedalās starptautiskā konkursā

Foto - no personīgā arhīva

Ar balvām no Lietuvas pilsētas Ukmergēs, kur notika 15. starptautiskais modeļu un tērpu kolekciju konkurss "Sniega karaliene", februāra beigās atgriezās Līgas Morozas-Ušackas vadītās studijas "Lote" dalībnieces. Konkursa pirmajā dienā meitenes demonstrēja stila un avangarda tērpus, kā arī vakartērpus, bet vakarā žūrija paziņoja fināla dalībniekus. "Finālā iekļuva visas "Lotes" meitenes, izņemot šī konkursa debitanti Paulu Porieti. Taču viņai viss vēl priekšā, bet debija bija ļoti laba. Man patika, kā Paula prezentēja savu tērpu," stāsta studijas vadītāja Līga Moroza-Ušacka.

Nākamajā konkursa dienā žūrija vērtēja finālistu defilē mākslu. Visas finālistes no "Lotes" mājās pārveda kādu apbalvojuma lentu. 3-6 gadu vecuma grupā Una Niedra saņēma nomināciju "1. modele", Emīlija Zelča - "3. modele", bet Sabīne Ločmane - "Top stils". Vecuma grupā 7-9 gadi Alise Barbaniška izcīnīja 1. vietu un lentu "Ledus zieds", bet Līva Jermacāne saņēma lentu "Elegances princese". Vecuma grupā 10-12 gadi lentu "Top avangards" saņēma Agnese Kaša, savukārt grupā no 12 līdz 14 gadiem Agita Matule izcīnīja 1. vietu un lentu "Ledus zieds", bet Viviana Bukša kļuva par "Mini princese" un "Fotomodele". "Esmu ļoti priecīga par meiteņu panākumiem, kā arī par ļoti jauko uzņemšanu un fantastisko viesnīcas personāla attieksmi," pēc konkursa teica L. Moroza-Ušacka. Priecīgus mirkļus Lietuvā izbaudīja arī "Lotes" dalībnieces Paulas māmiņa Solvita Poriete un šoferis Edgars Bērziņš, kuri konkursā vannēja balvu - smaržas.

Studijas "Lote" dalībnieces ne vien plūca laurus konkursa skatē, bet lieliski pavadīja brīvo laiku, spēlējot boulingu un atpūšoties diskotēkā. "Viesnīcas darbinieki bija ļoti atsaucīgi un pretimnākoši, ļaujot mums spēlēt boulingu un izmantot citus viesnīcas pakalpojumus līdz vēlai naktij. Bērniem bija dota iespēja izvēlēties brokastu ēdienkarti, un no rīta pavāres mūs iepriecināja, pasniedzot pankūkas ar visdažādākajiem pildījumiem un citus gardus ēdienus," stāsta Balvu Amatniecības vidusskolas skolotāja Anita Matule.

Organizē atjautības konkursu

Aktīvi sācis darboties nesen nodibinātais Žiguru Jauniešu iniciatīvu centrs. 1. martā tur notika atjautīgo uzdevumu konkurss "Āķītis". Konkurss piedalījās 24 dalībnieki, kas bija sadalīti 6 komandās. Jaunieši izdomāja un prezentēja saistošus stāstus, kā arī atbildēja uz āķīgiem jautājumiem. "Visi bija ļoti atsaucīgi un uzdevumus paveica labi," pēc konkursa atzina Žiguru Jauniešu iniciatīvu centra vadītāja Arta Brokāne. Izvērtējusi dalībnieku sniegumu, žūrija, kuras sastāvā bija jaunieši Krista Kuzmane, Stella Aleksejeva, Sintija Šaicāne un Nikita Tihomirovs, trim atjautīgākajiem konkursa dalībniekiem piešķīra balvas - bločiņus un rakstāmpiederumus, kā arī diplomus.

Dzeju izdzied dzejnieka mazbērni

Krāsojamās grāmatas "Munā sātā" prezentācijā Ķīpsalā, Latvijas grāmatu izstādē, Ontona Slišāna dzeju dziesmās izdziedāja viņa mazbērni Kate un Domeniks Slišāni. Upītes tautas nama vadītājs Andris Slišāns prezentācijas apmeklētājiem uzdeva latgaliešu mīklas, bet Ilze Sperga izlasīja daļu no stāsta, kas iekļauts grāmatā. "Munā sātā" ir grāmata, kas sastāv no mapītes ar trīs burtnīcām, kur viena ir Ontona Slišāna bērnu dzeja ar nosaukumu "Rīti, rīti, riteneiti!", otra - latgaliešu tautas mīklas ar nosaukumu "Sātys kustūni", bet trešā - Ilzes Spergas stāsts bērniem ar nosaukumu "Myusu sātā". Visās trīs burtnīcās ir skaisti novadnieces Rudītes Kašas zīmējumi, ko katrs bērns varēs izkrāsot.

Z.Logina

Pieredze

Austrijā studēt ir lētāk

Tuvojoties mācību gada noslēgumam, topošie absolventi aizvien biežāk aizdomājas par nākamās studijas vietas izvēli. Atšķirībā no laika, kad zināšanas apguva viņu vecāki, mūsdienu jauniešiem atvērtā visa pasaule, tādēļ daudzi dod priekšroku studijām ārpus mūsu zemes robežām. RASA GORBĀNE ir viena no jaunajām latvietēm, kura, nebaidoties izaicinājuma, 2011. gadā iestājās Kufšteinas universitātē Austrijā, kur apgūst starptautisko biznesa vadību.

29 gadus jaunā bijusi Balvu Valsts ģimnāzijas un Latvijas Kultūras akadēmijas absolvente Rasa Gorbāne labprāt dalās savā ārzemju studiju pieredzē cerot, ka šī informācija noderēs tiem, kuri vēl tikai iecerējuši studēt ārpus Latvijas.

Vienīgā grupā

2007. gadā absolvējusi Latvijas Kultūras akadēmiju specialitātē Latvijas - Lielbritānijas starpkultūru sakari, Rasa nolēma gadu pastrādāt par aukliti kādā Austrijas pilsētā Grācā dzīvojošajā latviešu ģimenē. "Tā bija iespēja iepazīt jaunus cilvēkus un, kas ir vēl svarīgāk - papildināt savas vācu valodas zināšanas," stāsta Rasa. Pēc gada atgriezusies Latvijā, viņa iestājās darbā starptautiskā uzņēmumā, taču ne uz brīdi neatmeta cerību turpināt studijas, šoreiz par specialitāti izvēloties ekonomiku. "Meklēju augstskolu Vācijā vai Austrijā, jo tur ir zemākas studiju maksas un arī dzīvošanas izmaksas ir diezgan pieņemamas," savu studiju vietas izvēli pamato studente. Izmantojot sociālos tīklus, Rasa drīz vien atrada iespēju apgūt starptautisko biznesa vadību universitātē Kufšteinā, kas atrodas Austrijā, pašā Tiroles sirdī.

2011. gada vasarā topošā studente devās uz izvēlēto augstskolu, kur sekmīgi nokārtoja visus pārbaudījumus. "Iestāj-pārbaudījumi notika divās kārtās - vispārējās inteliģences tests un personīgā intervija. Intervija, tāpat kā studijas, notika divās valodās - vācu un angļu," stāsta tajā gadā vienīgā šajā specialitātē uzņemtā studente, kurai vācu valoda nav dzimtā valoda.

Prakse svarīgāka par teoriju

Augstskola, kurā mācās Rasa, atšķiras ar savu praktisko ievirzi. "Kopumā jastudē 6 semestri jeb trīs gadi, un teorētiskās studijas šeit ir cieši saistītas ar praksi, tādēļ ceturtais jeb prakses semestris ir ļoti svarīgs. Savukārt pēdējie divi semestri jāpavada apmaiņas studijās kādā ārzemju augstskolā. Es šo laiku pavadīšu Hāgā, Nīderlandē," stāsta Rasa. Izrādās, Kufšteinas universitātē pastiprinātu vērību pievērš tieši studentu apmaiņas programmām, tādēļ tur mācās daudzi citu valstu studenti, arī no Latvijas.

Rasai patīk, ka mācību grupas ir nelielas un lekcijās jādoma līdzī: "Sākām 71 cilvēka grupā, bet lekcijās esam sadalīti mazākās grupās, kas ļauj daudz diskutēt un uzdot jautājumus pasniedzējiem. Mācību process ir vērst uz to, lai studenti domā līdzīgi un uzdod jautājumus, nevis automātiski pieraksta dzirdēto. Arī eksāmenos nevis atreferējam lekcijā

Foto - no personīgā arhīva

Kopā ar apmaiņas studentēm. Rasa (pirmā no kreisās) iepazīs un iedraudzējās ar Ingu un Nadju, kad viņas, pateicoties studentu apmaiņas programmai, studēja Kufšteinas universitātē 2011. gada ziemas semestrī.

Foto - no personīgā arhīva

Kufšteinas cietoksnis. Kufšteina atrodas Austrijā, ļoti skaistā vietā, pašā Tiroles sirdī. To bieži vien dēvē par Tiroles pērli. Savukārt Kufšteinas cietoksnis ir viens no iecienītākajiem tūristu apskates objektiem.

dzirdēto, bet gan izsakām savas, ar faktiem un argumentiem pamatotas domas. Bieži vien eksāmenu vietā jāraksta zinātniskie darbi." Rasa atzīst, ka viņai lielākais izaicinājums ir mācības svešvalodā: "Vācu valoda ir mana trešā valoda, tādēļ lekcijās, sevišķi sākumā, bieži vien varēju tikai nojaust, par ko iet runa. Tomēr ar laiku pieradu un tagad brīžiem jau ir grūti izteikt viedokli latviešu valodā, jo daudzus terminus esmu apguvusi vāciski." Otrs lielākais izaicinājums bija iekļauties studentu vidē un vietējā sabiedrībā - gan valodas barjeras dēļ, gan tādēļ, ka neviens īsti nezināja, kur tāda Latvija atrodas, tādēļ Rasai bija daudz jāskaidro un jāstāsta par mūsu zemi. Viņa ir pārliecināta: "Galvenais ir nebaidīties no kļūdām, jo tādas izdara visi, un būt atvērtam visam jaunajam!"

Ļoti dārgas grāmatas

Tā kā Latvija ir ES valsts, par studijām augstskolā Rasa maksā 380 eiro semestrī. Studiju maksa nemainās arī apmaiņas studiju semestros citās augstskolās, toties Rasa būs atbrīvota no viesuniversitātes studiju maksas, kas daudzviet ir ļoti augsta. Studentu kopmītnes Kufšteinā izmaksā, sākot no 300 līdz 350 eiro mēnesī. "Man ir paveicies, jo irēju 20 kvadrātmetrus lielu studijas tipa dzīvokli par 225 eiro mēnesī 10 km attālumā no pilsētas. Taču jāpierēķina vēl arī transporta izdevumi, vilciena biļetes mēnesī izmaksā aptuveni 80 eiro. Vasarā, pavasarī un rudenī cenšos ietaupīt, braucot ar riteni," galvenos izdevumus uzskaita studente, atzīstot, ka toties

apģērbs Austrijā un Vācijā maksā lētāk, nekā Latvijā. Arī ēšanai jātērē samērā neliela naudas summa. Viens no minušiem ir dārgā mācību literatūra - līdz pat 40 eiro par vienu grāmatu, tomēr iespējams iekonomēt, izmantojot bibliotēkas grāmatas.

Kopmītnes labākas, bet dārgākas

Rasa neslēpj, ka sadzīves apstākļi kopmītnēs Kufšteinā ir daudz labāki nekā Latvijā, kaut arī par dzīvošanu šeit jāmaksā dārgāk. Katram studentam ir sava istaba, koplietošanā ir tikai vannas istaba un virtuve, arī tās parasti daļa tikai divi vai trīs cilvēki. Ir arī studijas tipa istabas, kuras gan maksā dārgāk - aptuveni 350 eiro. Bieži vien studenti divatā, trijatā vai pat četratā irē dzīvokli, jo kopmītnu visiem nepietiek.

Arī izklaides iespējas Kufšteinā ir visdažādākās. Gandrīz katru nedēļu universitātē notiek kāda tematiskā ballīte. Daudzi studenti sporto - nodarbojas ar jogu, basketbolu, futbolu, kalnos kāpšanu utt. Lai gan iespēju izklaidēties ir pietiekami, brīvā laikā Rasai ir pārāk maz, un visbiežāk viņa to pavada, vienkārši atpūšoties vai noskatoties kādu labu filmu. "Labprāt braucu ar velosipēdu, pastaigājos kalnos, kopā ar draugiem apceļoju tuvējo apkārtni. Tuvākās pilsētas ir Mīnhene, Insbruka, arī Zalcburga, kas ir viena no manām mīļākajām pilsētām. Tur atgriežos vēl un vēl, katru reizi atklājot kaut ko jaunu," par to, kā pavada brīvo laiku, pastāstīja Rasa.

Lappusi sagatavoja I. Tušinska

Kamēr jauns, dzīvē grib ko sasniegt

Vizītkarte

VĀRDS, UZVĀRDS: **Arvis Vilkašte**
 DZIMŠANAS LAIKS: **1989.gada 8.aprīlis**
 DZIMŠANAS VIETA: **Balvi**
 IZGLĪTĪBA: **Baltinavas vidusskola, Rekasas vidusskola, Balvu Sporta skola, joprojām studē Sporta akadēmijā**
 DARBS: **stumt bobu**
 VAĻASPRIEKŠS: **medības, makšķerēšana**

Līdzjutējiem, kuri seko līdz ziemas sporta spēlēm un jo īpaši bobslejām, šī sezona sagādājusi milzum daudz pozitīvu emociju, jo Latvijas bobsleja pilota Oskara Melbārža ekipāža Pasaules kausa pēdējā, devītā, posma četrinieku sacensībās, kas risinājās 2014.gada ziemas olimpisko spēļu trasē Sočos, izcīnīja zelta medaļas. Ar šo panākumu Melbārdis nodrošināja vietu Pasaules kausa kopvērtējuma trijniekā četrinieku ieskaitē, kā arī uzvaru kombinācijas summā. Gavilēt un lepnī sist pie krūtīm varam arī mēs, Balvu puses cilvēki, jo viens no Oskara Melbārža pilotētā boba stūmējiem ir mūsu pašu pušis, baltinavietis Arvis Vilkašte – simpātisks, atsaucīgs un mērķtiecīgs jauniešs, kurš skaidri zina, ko dzīvē grib sasniegt un stingri tur kursu nospraustā mērķa virzienā.

Bobslejā iemaldījās nejausi

Arvis stāsta, ka ar sportu bijis uz "tu" jau kopš bērnības. Skolas laikā iesaistījās visās iespējamajās sportiskajās aktivitātēs, spēlēja futbolu, volejbolu un Balvu Sporta skolā trenējās vieglatlētikā, uzrādot atzīstamus rezultātus Latvijas mērogā. Pēc Rekasas vidusskolas absolvēšanas Arvis uzsāka mācības Sporta akadēmijā. "Domāju, iestāšos augstskolā, izmācīšos un strādāšu par sporta skolotāju - treneri, jo nevaru sevi iedomāties darbavietā, kur neskaitāmas stundas jāsež ofisā pie galda," stāsta Arvis. Taču dzīve jaunieša plānos ievieša savas korekcijas, kas toreizējo lietu kārtību apgrīza par 180 grādiem. Kādā dienā viņš internetā pamanīja aicinājumu piedalīties bobsleja stūmēju atlases testos un nolēma izmēģināt veiksmi. Arvis atzīst, ka toreiz par šo sporta veidu īpaši neinteresējās un Latvijas sportistu veikumam līdzī nesekoja – vien zināja, ka Latvijai ir spēcīgs pilots Jānis Miņins. Uz atlases testiem Arvis aizgāja ar vēl vienu Balvu Sporta skolas audzēkni, daudzciņnieku Kristapu Loču, un abi sekmīgi tika galā gan ar 30 metru skrējieni, trenāžiera jeb tautā sauktās *tačkas* stumšanu un tāllēkšanu no vietas. Pēc atlases labākos pušus uzaicināja uz pirmo treniņnometni Ventspilī - Kristaps no šīs iespējas atteicās, bet Arvis palika.

Kolēģi – lauku puši

Kopumā Arvis bobslejā ir jau trešo gadu, bet četrinieku ekipāžā ar pilotu Oskaru Melbārdi, stūmējiem Daumantu Dreiškenu un Intaru Dambi viņš startē tikai šajā sezonā. Arvis apliecina, ka puse no veiksmes ir saskaņa un laba sadarbība komandā, un tāda šai ekipāžai noteikti ir: "Mums komandā ir ļoti labas attiecības. Iespējams, tas tādēļ, ka gandrīz visi esam nākuši no laukiem. Daumanta dzimtā pilsēta ir Gulbene, Intara - Alūksne, bet Oskars cēlies no Valmieras."

Šī sezona Arvim un viņa ekipāžai bijusi jo īpaši spraiga, jo puši startēja jau no pirmā posma Amerikā. Savukārt sezona noslēdzās ar sacensībām jaunajā trasē Sočos, kas Melbārža ekipāžai četriniekos atnesa pirmo zeltu. Arvis stāsta, ka pirms šī posma sacensībām puši pie sevis klusībā cerēja uz vietu pirmajā sešiniekā, bet par goda pjedestāla pirmo pakāpienu vien varēja sapņot. "Favorīti uz medaļām bija krievi, kaut gan arī vācieši un pārējās ekipāžas ir diezgan sīvi konkurenti. Šoreiz mums vienkārši paveicās - abus braucienus nobraucām labi," skaidro Arvis. Viņš apliecina, ka iegūt zelta medaļu un kāpt uz augstākā goda pjedestāla ir ļoti patīkami, taču šis bija viens no komandas mazajiem mērķiem. Tagad Melbārža ekipāžai galvenais virziens ir zināms – olimpiskās spēles Sočos, kas notiks jau nākamgad. Taču līdz tam vēl priekšā vesela sezona un neskaitāmas treniņu stundas.

Dzīve pakārtota sportam

Ikviena sportists zina - lai sasniegtu rezultātus, ir ļoti smagi jāstrādā. Izņēmums nav arī bobsleisti, kuri jaunajai sezonai sāk gatavoties jau jūnijā, vispirms aizvadot treniņnometni pie Usmas ezera, pēc tam uzlabojot fizisko formu savā pastāvīgajā apmēšanās vietā Ventspilī un Siguldā. Bobslejistiem sezona sākas oktobrī un turpinās četrus mēnešus. Šogad Arvis pasaules kausa

Zelta medaļnieki - (no kreisās) Intars Dambis, Arvis Vilkašte, Daumants Dreiškens un Oskars Melbārdis. Viņi visi ir jauni, spēcīgi un talantīgi cilvēki, kuri nes veiksmi Latvijas sportam. Arvis atzīst, ka lielu artavu viņa sportiskajā izaugsmē devis arī Balvu Sporta skolā pavadītais laiks. "Prieks, ka sporta skolas kolektīvs joprojām seko līdzī manai sportiskajai karjerai, priecājas par sasniegumiem un neaizmirst apsveikt," teic Arvis.

posmos startējis Amerikā, Kanādā, Francijā, Itālijā, Austrijā, Šveicē un Vācijā. Katrs posms ilgst nedēļu. Svētdien beidzas sacensības, puši sakravā mantas, saliek bobus un dodas uz nākamo trasi. Jau nākamajā dienā jaunajā trasē viņiem notiek maksas treniņš, jo oficiālie treniņi, kuru laikā ir iespēja labāk iepazīt trasi, notiek tikai trīs dienas. Arvis atceras vienu no Pasaules kausa posmiem savā pirmajā sezonā, kad treniņu laikā ekipāža četrus braucienus piedzīvoja trīs kritienus un sacensībām nekvalificējās. Diemžēl sportā mēdz notikt arī tā.

Pirms katra brauciena psiholoģiskā spriedze pieaug ne tikai līdzjutējiem pie televizora ekrāniem, bet arī pašiem sportistiem. Komandai sacensībās sava psihologa nav, tādēļ, kā stāsta Arvis, katrs sportists startam noskaņojas, kā māc. "Latvijas līdzjutēji droši vien joprojām atceras mūsu bijušā pilota Jāņa Miņina acu skatienu dažas sekundes pirms starta, ko televīzijas ekrānos vienmēr parādīja tuvplānā. Katrs koncentrējas, kā prot - kurš klusē, kurš bjaustās un daudz. Taču koncentrēties ir jāmāk, jo tas nav individuālais sporta veids, šeit jāpadomā arī par pārējiem komandas biedriem. Bobs jāiestumj un tajā jāsalec visiem – un tas nebūt nav tik vienkārši, kā izskatās no malas," skaidro Arvis. Arī viņa sportiskajā karjerā bijuši misēkļi, par kuriem atceras joprojām. Viens no tādiem bija Vintenbergas trasē, kad, lecot bobā, paslidēja kāja un Arvis sasitās. "Atceros, ka otrajā braucienā bija grūti saņemt un nobraukt par visiem 100-110%. Taču tas bija jāizdara. Tas pierāda, ka sportā nav būtisks tikai fiziskais spēks. Ne mazāk svarīgs ir psiholoģiskais faktors, ko iespējams attīstīt tikai ar gadiem un pieredzi," ir pārliecināts Arvis.

Jauniešs lielāko daļu savas dzīves tagad pavada projām no mājām, startējot Pasaules kausa posmos un cītīgi trenējoties: "Trase - treniņš, trase – treniņš un viesnīca. Tas ir viss, ko mēs redzam," Arvis īsi un lakoniski komentē savu ikdienas dzīvi. Lai arī komandā saskaņa ir laba un ar pušiem draudzīgas attiecības, diendienā būt kopā četrus mēnešus pēc kārtas ir grūti. Arvis neslēpj, ka reizēm vienmuļais ikdienas ritms un treniņi ļoti nogurdina, taču tādi ir šī sporta veida trūkumi. "Ir trases, kur tuvāk apdzīvotā vieta un veikals atrodas 30-40 kilometru attālumā no mums un pat nav kur aiziet. Šajā ziņā vispatīkamāk ir Vintenbergā, Vācijā, jo brīvajā laikā varam pastaigāt pa pilsētu un satikt citus cilvēkus," stāsta Arvis. Jautāts par iespēju ar bobsleju labi nopelnīt, Arvis atbild trenera Sanda Prūša vārdiem: "Bagāts neklūsi, bet slavens gan." Šķiet, trenerim bijusi taisnība, jo pēc Sočos izcīnītajām zelta godalgām par Oskara Melbārža ekipāžu un viņa stūmējiem pasaulē un Latvijā runā arvien vairāk.

Nekur nav tik labi, kā mājās

Brīžos, kad pārņem ikdienas rutina un smagie treniņi nogurdina arvien vairāk, sportisti spēku rod domās par mājām, kur viņus vienmēr kāds gaida. "Manā ekipāžā visi komandas biedri ir precējušies, Daumantam ir arī divi bērni," stāsta Arvis. Viņu pašu bez vecākiem Intas Vilkaštes un Vitālija Začesta, vecmāmiņas Valentīnas un pusmāsām Gintas un Gunas mājās vienmēr gaida draudzene Ieva, ar kuru jauniešs ir kopā jau vairākus gadus.

Ar savējiem. Arvis lepojas ar savu ģimeni, kā arī ar to, ka nācis no Latgales. "Ja man piezvana kāds no savējiem, neslēpjos aiz stūra un nesāku runāt *čūliski*. Mājās ar vecākiem komunicējam tikai latgaliski, man tas problēmas nesagādā," stāsta jauniešs.

Dāvana Arvim. Pagājušajā dzimšanas dienā Ieva Arvim uzdāvināja interesantu karikatūru, kurā atainota visa Arvja tagadējā dzīve - viņa darbs, aizraušanās un viņš pats.

"Pēc dabas esmu lauku cilvēks, tādēļ man nepatīk lielpilsētu burzma – vienmēr gribas uz mājām pie savējiem, gribas izbaudīt lauku klusumu un mieru," stāsta Arvis. Pēc smagas un nogurdinošas sezonas Arvis labprāt relaksējas, veltot laiku saviem mīļākajiem vaļaspriekiem - medībām un makšķerēšanai. Ar makšķerēšanu viņš aizraujas jau no pašas mazotnes, bet medībām pievērsies no 16 gadu vecuma. Abos vaļaspriekos visvairāk sajūsmīna mierīgā atmosfēra, kurā var atslēgties no visa, un, ja izdodas tikt pie kāda loma vai medijuma, tad ir vēl jo patīkamāk.

Kopš pēdējām sacensībām jau pagājušas divas nedēļas un Arvis atzīst, ka sāk pietrūkt treniņu un fiziskās slodzes. "Mierā nevaru nosēdēt, tāpēc pamazām jāsāk gatavoties jaunajai sezonai. Strādāt varēšu visu mūžu, bet, kamēr esmu jauns, dzīvē gribu kaut ko sasniegt, lai ir ko atcerēties vecumdienās. Pagājušogad vinnējam junioru čempionātā, šogad Pasaules čempionātā Šveicē ierindojāmies 9.vietā. Tagad galvenais mērķis ir Soči. Atliek tikai strādāt," stingru apņemšanos pauž mūsu sporta cerība.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Saruna

Brīvs no partijām un karjeras

JĀNIS PĒTERSONS,
Strenču novada domes priekšsēdētājs

Jūsu novadu veido divas pilsētas un divi pagasti, - izskatās interesanti.

-Pat nezinu, kur vēl Latvijā būtu līdzīga situācija. Pilsētas atrodas tuvu

viena otrai, tās šķir tikai mežu masīvs, taču abas ir izteikti atšķirīgas. Strenčiem raksturīga vienkārša individuālo māju apbūve; Seda savulaik veidojās kā pilsētiņa uz klaja lauka kūdras pārstrādes rūpniecībai - ar daudzdzīvokļu mājām, skolu, kultūras namu un tamlīdzīgi.

Ar ko lepojas novads?

- Novada veidošanu sākām no nulles, izstrādājot savu pārvaldes modeli, tādēļ tas bija sarežģīti un arī interesanti. Manuprāt, reģionālā reforma sašķēla cilvēkus un izdarīja daudz sliktā. Sabiedrība, dzīves problēmu nomākta, izteikti ierāvās sevī, bet novada uzdevums bija vienot gan teritoriju, gan tās iedzīvotājus. Tas nozīmēja - mainīt cilvēku domāšanu. Šķiet, šajos četros gados daudz kas ir izdevies, lai gan varbūt kādā lauku stūrī ļaudis domā arī citādāk. Mums nav lielu attālumu, tādēļ administratīvais modelis veidots nosacīti centralizēti. Oficiāli mums ir viena skola, viens bērnudārzs, viens kultūras nams un bibliotēka, lai gan apdzīvotajās vietās ir arī struktūrvienības. Starp ražotnēm novadā izteiktākā ir lauksaimniecība, un mums ir visā Latvijā atzīti līderi.

Ar ko, Jūsaprāt, izceļas novads?

-Varam lepoties ar Strenčiem kā apdzīvotu vietu, kurai ir senas vēsturiskas saknes. Tā vispirms ir mūsu slimnīca, ko atklāja jau 1907.gadā, un plostnieku apmetnes. Mums ir augsta līmeņa slimnīca, ko rekonstruē un paplašina. Bet īpaši Strenčiem ir plostnieku svētki. Jau 16.gadu mēs vienīgi Latvijā siesim istus plostus, un uz šiem svētkiem ierodas īsti plostnieki no visas pasaules. Ne velti Strenču dēvē par Gaujas plostnieku galvaspilsētu. Uzskatu, ka kopumā novadā ar iespējamajiem resursiem esam daudz ko sakārtojuši un varam dzīvot pietiekami normāli, un tas nav maz.

Kāpēc piekritāt kļūt par novada domes priekšsēdētāju?

-Varbūt citā situācijā to nebūtu darījis. Tas bija kas jauns manā dzīvē. Arī pirms tam, strādājot par skolas direktoru, daudz ko darīju no paša sākuma, un man tas patika. Protams, viegli nav, jo, iesaistoties šādā krēslā, diemžēl jau automātiski mainās cilvēku attieksme. Jaunajā amatā esmu ieguvis labu pieredzi, taču arī daudz ko zaudējis - nervus, brīvo laiku. Joprojām neesmu iemācījies būt vienaldzīgs un līdz ar to pats sev nodaru pāri.

Cik lielā mērā Jūsu krēsls ir atkarīgs no politiskās ietekmes?

-Nekādā, jo esmu brīvs un neatkarīgs. Centīšos arī turpmāk nesaistīties ar partijām, izņemot situāciju, ja novads no tās gūtu reālu labumu. Šī brīža situācija un politiskā vide nav tik vilinoša, lai man būtu mērķis un vēlme *taisīt* karjeru Rīgas virzienā. Gribu dzīvot un strādāt šeit. Jo vairāk tādēļ, ka patlaban ir milzīga plaša starp valdību un pašvaldībām, šīs institūcijas reāli ir sašķeltas - runā vienu, dara citu un bez finansiāla seguma pašvaldībām uzliek milzīgu slogu pienākumu. Pašvaldību ietekme valdībā ir minimāla, turklāt neviens politisks spēks pašvaldības isti nepārstāv.

Novada dome atrodas savdabīgā namā. Kas tā par māju?

-Šī ir ēka, kur savulaik strādāja mežrūpnieki. Pēc privatizācijas mainījās šīs jomas darbība, un tagad *de dzīvo* un strādā novada dome. Mēs neatrodamies centrā arī tādēļ, ka visi darbinieki nevar satīpt vienā ēkā. Speciālisti, kuri iedzīvotājiem vajadzīgi ikdienā, atrodas centra mājā. Ļoti skaisti ir vasarā - apkārt parks, zaļo koki.

Neizbēgams jautājums - cik lielu atalgojumu saņemat?

-Uz rokām mēnesī saņemam 600 latu. Atalgojums nav mainījies kopš 2009.gada, kad izveidojās novads. Nav bijis arī piemaksu. Pirmajā brīdī tā, protams, šķiet pietiekami liela alga, bet, ja salīdzina ar darbu apjomu un atbildību, tad ...

Ciemojamies

Strenču novads meklējams Latvijas ziemeļaustrumos, tas izveidojies 2009.gada 1.jūlijā un aptver divu pilsētu - Strenču un Sedas - un divu pagastu - Plāņu un Jērcēnu - teritorijas. Iedzīvotāju kopskaits nav liels - nedaudz vairāk par 4 tūkstošiem, un cilvēku skaits, kā daudzviet Latvijā, ar katru gadu samazinās. Ar ko vairumam no mums saistās Strenči? Nav ko slēpt - ar to īpašo slimnīcu, kur pašiem negribētos nokļūt. Patiesībā psihoneiroloģiskā slimnīca, kā saka mediķi, dara nopietnas un vajadzīgas lietas un strādā atjaunotās un modernās telpās. Te ir jauna piebūve, atjaunoti korpusi, darbojas pacientu klubīnš, ir pacientu rehabilitācijas centrs. Strenči lepojas ne tikai ar abu pilsētu svētkiem augustā, bet arī ar īpašajiem Plostnieku svētkiem maija trešajā sestdienā. Trīs dienas pirms tam sien baļķu plostu un tad to svinīgi sagaida pie vecā ozola. Tie ir svētki gan vietējiem iedzīvotājiem, gan ciemiņiem visas dienas garumā.

Nopietnas lietas moderni un civilizēti

Strenču psihoneiroloģiskās slimnīcas pakalpojumus izmanto cilvēki ar garīgās veselības traucējumiem no 8 bijušajiem Vidzemes rajoniem, tostarp arī no Balviem. Pacientus te ārstē ne tikai medikamentozī, bet piedāvā arī daudzveidīgas rehabilitācijas programmas. Slimnīcā iespējams vienlaikus ārstēties 340 pacientiem. Ir vēl atsevišķa sociālās aprūpes nodaļa garīgi slimajiem, kā arī jauna nodaļa pēc renovācijas ar ārstēšanu un aprūpi ne tikai iepriekšminētās kategorijas cilvēkiem, bet arī cilvēkiem ar plaušu slimībām, tostarp tuberkulozi. Ir vēl viena pavisam jauna ēka, kur ārstējas dažādu patoloģiju pacienti. Tajā ir pat vienvietīgas palātas ar ērtībām, neiztrūkst sporta halles, rehabilitācijas un ergoterapijas pakalpojumu. Kā uzsver paši mediķi, - šīs slimnīcas galvenais uzdevums ir darīt nopietnas lietas moderni un civilizēti, tiecoties kļūt par vienu no labākajiem psihoneiroloģiskajiem centriem valstī.

Strenčos ārstējas arī narkoloģiskie pacienti. Viņi te nokļūst ar ārsta nosūtījumu vai arī brauc ārstēties paši uz pāris dienām. Detoksikācijai (*dzeršanas plostas* pārtraukšana) pietiek ar dienu vai pāris dienām, un tas, protams, ir maksas pakalpojums. Zināms jaunums Strenčos ir cilvēku aprūpe ar vecuma demences problēmām. Tā ir iespēja ievietot slimnīcā savus tuviniekus uz laiku līdz diviem mēnešiem, lai viņi nepaliktu bez uzraudzības. Arī šis ir maksas pakalpojums - 9 lati par dienu.

Galvenā mēģinājuma uzdevums, ka neviens šodien nav pasargāts no psihiska rakstura saslimšanām. Par to nav jākaunas un nav jābaidās, bet jāapzinās, ka saslimšanas gadījumā vajag meklēt

Rehabilitācijas iespējas. Šajā centrā ir ērtas, mājīgas telpas, kur notiek dažādas nodarbības. Te pacienti muzicē, zīmē, krāso, auž, darina suvenīrus, mācās dažādas rokdarbu tehnikas, ir atsevišķa virtuve, kur gatavot ēst. Pacienti glezno, raksta dzeju, izdod savu avīzi, piedalās deju vakaros, skatās koncertus un dara daudz ko citu.

ārstu speciālistu palīdzību. Ārstēšanās ilgums Strenčos mēdz būt dažāds. Kādam pietiek ar pāris dienām, citiem pāriet mēneši. Ja garīga rakstura slimībai pievienojas vēl tuberkuloze, tad jāārstējas vismaz 6 mēneši. "Slimnīcā pacienti saņem to, kas viņiem nepieciešams, taču cilvēku garīgā veselība ir atkarīga arī no visas sabiedrības psihiskās stabilitātes," uzsver slimnīcas galvenā māsa Jekaterina Jeremejeva. Slimnīcā ārstējas arī agresīvi pacienti, ne velti šeit skaitās kaitīgi darba apstākļi, par ko saņem piemaksas, taču mediķi ir apmācīti un prot ar tādām apieties. Agresivitāte nav iemesls, lai pacientus neārstētu.

Tūrisma objekts

Muižkungs joprojām pieskata

Jērcēnmuižas kompleksu veido "freileņu" māja, muižas klēts, šautuve un muižas stallis. "Freileņu" mājā aplūkojams iekštelpu interjers - podiņu kamīns, četras podiņu krāsnis, koka griesti, durvis un kāpnēs.

Muižu laika gaitā pārvaldījuši dažādi baroni un muižkungi, pēdējā te valdījusi Krideneru dzimta. Tagad šo īpašumu apsaimnieko pašvaldība. "Freileņu" mājā atrodas tautas nams, bibliotēka un arī Jērcēnu pagasta pārvalde. Šejieniēši lepojas ar kultūrvēsturiskajām vērtībām. Podiņu skaistās krāsnis, kas laika gaitā tā arī nav restaurētas, un kamīns joprojām darbojas - tos var

kurināt. Kad te strādāja baznīcu jumtu meistars Valdis Atāls, viņš sveda kārtībā arī kamīnu, kas nebija kurējis kopš 1939.gada. 1917.gadā, kad muižkungs aizbrauca uz Vāciju, muižu nenodedzināja, taču postā ēka aizgāja kolhozu laikos, jo tai neuzlika jumtu. Tagad kādreizējo baronu atceras kā izglītotu un gudru cilvēku. Viņš darbojies Antoloģijas biedrībā un devis zinātniska rakstura ieguldījumu ornitoloģijas jomā, sarakstījis publicistiskus darbus par mežkopības nozari.

Jērcēnmuižas kamīnzāle ir kā mājas dvēsele. Te notiek dažādi pasākumi, savulaik rīkotas kāzas. Zāles izīrē arī svinībām.

Strenču novadā

Mazais bizness

Kafijas smarža mājas virtuvītē

“Laurišu” māju saimniece Jērcēnu pagastā, pensionāre labākajos gados, ražo ozolziļu un cigoriņu kafiju. Bizness viņai padodas labi, un saimniece ar prieku gatavo precī un brauc uz tuvākiem un tālākiem tirdziņiem. Iespējams, nākamreiz kafijas ražotāja ieradīsies arī Balvos. Ar šo pusi viņa saista īpašas atmiņas, jo **ŅINA LAURENOVIČA** ir mūsu novadniece – kādreiz dzīvoja Tilžas pagastā.

Pievērsties dabīgās kafijas ražošanai Ņinas kundze izdomāja, lai pašai būtu ko darīt un lai interesantāka dzīve. Par ražotni kļuvusi viņas mazā mājas virtuvītē ar malkas plīti. Te viņa lielā pannā žāvē zīles, cigoriņus, cukurbietes, burkānus - visu, kas vajadzīgs kafijas receptēm. Piemājas saimniecībā izaudzē arī miežus. Visas kafijas sastāvdaļas ir dabīgas, tepat apkaimē augušas, tādēļ saimniece pārliecinoši stāsta par to izcelsmi un pozitīvo ietekmi uz veselību. Viņa sastādījusi divu veidu receptes. Vienā ir malums, ko veido ozolziļes, cigoriņi, mieži un burkāni, otrā - mieži, cukurbietes un cigoriņi. Saimniece piedāvā nogaršot saldēnus kraukšķus un jautā, kas tas ir? Garšo labi un neparasti. Tie – cukurbiešu sakņu kaltējumi. Līdz ar kafijas ražošanu viņa atklājusi arī vērtīgus blakusproduktus, par ko daudzi, tos redzot pirmo reizi, stipri brīnās.

Pats kafijas ražošanas process ir ilgš un darbietilpīgs. Izejvielas jāsavāc vai arī pašai jāizaudzē, tad jāmazgā un jāgatavo žāvēšanai. Tās jāuzglabā siltā vietā un regulāri jāuzrauga, lai nepelē. Pērn ruden zīles bija bezgala slapjas, nācās pamatīgi žāvēt. Pēc tam izloba kodolus un maļ. Apgrauzdē arī malumu. Un tā

Kafijas ražotāja. Ņina Laurenoviča atzīst, ka pircējiem, ieraugot viņas kafiju, visbiežāk atmiņā nāk bērnības dienu smarža, kad vecāki gatavojuši pašaudzētu cigoriņu kafiju.

viņa darbojas ar katru sastāvdaļu.

Zīļu un cigoriņu kafija patiešām ir garšīga. Arī tās pagatavošana vienkārša un ātra - karoti maluma aplej ar karstu ūdeni un pēc trim minūtēm var dzert, pievienojot cukuru un pienu. Savu biznesu pensionāre noteikti turpinās, jo kafijas ražošanai viņai jābūt satikt interesantus cilvēkus tirdziņos, iemācījusi strādāt ar datoru un atrast noderīgu informāciju. Pavisam drīz būs gatavs arī buklets trijās valodās, un stāsts par garšīgo ozolziļu un cigoriņu kafiju aizies arvien plašākā pasaulē.

Saietu nams

Veca dziesma jaunās skaņās

Plānos, ceļa malā, garābraucēji ievēro neparasta izskata ēku. Tas ir Jaunklidža saietu nams. Gaišas, siltas un mājīgas telpas, domātas tuvākas un tālākas apkaimes ļaudīm. Nams, kas kalpo dažādiem saietiem.

Ikdienā tur ir bibliotēka, taču nama funkcionalitāte - ļoti daudzveidīga. Reizi nedēļā pacientus konsultē ģimenes ārste, reizi mēnesī var sastapt sociālo darbinieci un saņemt arī frizieres pakalpojumus. Uz tikšanos ar iedzīvotājiem atbrauc pašvaldības un pagasta pārvaldes darbinieki. Un, protams, neizpaliek dažnedažādi kultūras pasākumi. Namā spēlē teātri, koncertē, iekārto izstādes. Vecākiem labprāt līdzī nāk bērni un dažkārt spēlēs aizraujas tik ļoti, ka nevēlas vakarpusē pat doties prom.

Ārēji nams izskatās neparasti. Arhitekts šo projektu *aizņēmis* no senas latviešu rījas, kuras oriģinālu var apskatīt Brīvdabas muzejā, taču būve, protams, ir mūsdienīga un tās celtniecībā izmantoti moderni materiāli ar daudziem jumta logiem. Projekts tapa vēl pirms novada izveidošanās, to akceptēja arī jaunā vadība, un, kā teic bibliotēkas vadītāja Līga Rābante, pareizā laikā un vietā satiekoties pareizajiem cilvēkiem, tapis šis

Neparasta arhitektūra. Var ticēt vai neticēt, bet nams esot uzbūvēts uz zelta āderu krustpunktiem un, kā stāsta vadītāja, patiešām ļoti piesaista cilvēkus.

netradicionālais modelis, kas iepriecina pašus un ko apbrīno citi. Ēka ir silta un mājīga, tās apkurē izmanto zemes siltumu.

Tūrisma objekts

Pie Jērcēnu muižas lielā kamīna. Ilvija Ķimse atklāj, ka muižas telpas pieskata un regulāri par sevi te atgādina muižas pilskungs. Regulāri dzirdami viņa solji, vienreiz pati no sevis iedegusies uz kamīna malas uzliktā svecīte, bet Legendu nakts pasākumā, gatavojoties prezentācijai, piepeši pazudusi skaņa. Kad sācies pasākums, skaņa atkal bijusi.

Medību pili. Šo māju apsaimnieko vietējais mednieku klubs “Jērcēni”. Te ir izremontētas skaistas telpas izstādēm un šautuve. Tūrisma sezonā notiek informatīva rakstura ekskursijas, kad skolu jaunatni iepazīstina ar Sedas purva putnu dzīvi.

Novadniece

Pakalpojumi lauku cilvēkiem

Ģimenes atbalsta centru “Liepugatves” Jērcēnu pagastā atvēra pirms pieciem gadiem. To veidoja ar mērķi sniegt sadzīviska rakstura pakalpojumus lauku iedzīvotājiem.

Jērcēnu pagasts novadā ir attāla lauku puse. Līdz Strenčiem jābrauc kilometri desmit, līdz Jērcēnu centram – kilometri astoņi, līdz Valmierai – kilometri divdesmit. Lai dzīve šajā apkaimē nebūtu pārāk vienmuļa un iedzīvotājiem būtu jautrāk, te īstenots projekts, iekārtojot telpas ģimenes atbalsta centram “Liepugatves”. Tas meklējamas vienā no vairāk dzīvokļu nama telpām. Bibliotēka te jau bija, vēlāk daļu grāmatu pārvietoja uz citurieni, bet telpu papildināja ar datoriem. Tagad jebkuram apkaimes cilvēkam - jaunam vai vecam - ir iespēja nākt un pasēdēt pie datora. Centra pakalpojumos ietilpst arī iespēja izmazgāt veļu un nomazgāties dušā. Šāds centris ir arī sava veida satikšanās vieta, kad gados vecāki ļaudis pie tējas krūzes vienkārši patērzē par dzīvi un izkrata sirdi.

Pakalpojumus pārsvarā izmanto gados vecāki ļaudis, taču viņu laukos ziemā paliek arvien mazāk. To pa šiem gadiem izjūt arī centra vadītāja - Līvijas kundze. Viņa neslēpj, ka šoziem, sevišķi aukstajā laikā, apmeklētāju ir pavisam maz.

Ģimenes atbalsta centrā. Vadītāja Līvija Pinzule ar prieku nāk uz centru vairākas dienas nedēļā un gaida apmeklētājus. Bet vasarā ģimeņu saietiem un sportiskām aktivitātēm viņa atvēl savas mājas pagalmu.

Vada savas vecumdienas

Sedas veco ļaužu un invalīdu pensionāts uzņem ne tikai savas novada cilvēkus. Te dzīvo arī ļaudis no Valkas, Smiltenes, bijuši no Rīgas. Pārcelties uz dzīvi Sedā grasījies pat kāds Latvijas pilsonis no Vācijas, taču pēc tam pārdomājis. Par uzturēšanos pensionātā mēnesī jāmaksā 274 latī.

Pansionāts ir gandrīz pilns – aizņemtas 43 vietas no 45 iespējamām. Vadītāja Natālija Verhovska uzskata, ka šejieniēši ar dzīvi ir apmierināti. Cilvēki vada savas vecumdienas, un laiks viņiem aizrit, kā nu kuram. Vasara ir aktīvs ogošanas un sēņošanas laiks, dažām kundzītēm esot iekārtoti pat savi mazdārziņi. Tajos viņas rok dobēs, sēj, stāda un ravē. Pēc tam rudenī salīdzina ražu un nogādā to kopējās virtuves vajadzībām. Ķirbji esot vieni no pateicīgākajiem ieguvumiem, kas ļauj gatavot daudzveidīgus salātus un bagātināt pensionāta kopējo ēdienkarti. Ir istabiņas, kur dzīvo naskas zeķu adītājas. Kā novērojusi vadītāja, iemītniekiem tomēr patīk arī vienatne, kad viņi nododas pārdomām par dzīvi. Vairums iemītnieku dzīvo istabiņās pa vienam, taču dzīvo arī divatā un ir pāris istabas, kur jādzīvo trijātā vai četrtātā. Gulošu cilvēku pensionātā nav daudz – trīs vai četri. Vadītāja nesūdzas par tādu lietu kā pārmērīgu alkohola lietošanu. Protams, ikmēneša naudas izmaksas dienās iemītniekiem pievērs lielāku uzmanību, taču pārkāpumi nemēdz būt, jo šī tēma ir izrunāta. Vadītājas uzskats, - pensionāts nav cietums, taču iekšējās kārtības noteikumi jāievēro visiem.

Sedas pensionātā. Vadītāja Natālija Verhovska ar iemītnieci Mirdzu Lejasvārdavu. Iemītniece atklāj, ka bērni viņai ir tālu prom, pati kļuvusi nespējīga, tādēļ pārcēlusies uz dzīvi pensionātā un jūtas labi.

Strenču novadā clemojās M.Sprudzāne

Jaundzimušie

Vārdu domās mājās. 4.martā pulksten 23.11 piedzima meitenīte. Svars – 2,900kg, garums 52cm. Meitenītes mammai Agritai Cibulei no Baltnavas novada šis ir pirmais bērniņš. Agrita stāsta, ka gaidāmā mazuļa dzimums līdz pat dzemdību dienai palika noslēpums, jo ultrasonogrāfijas pārbaudēs bērniņš citīgi slēpās. Taču sirds dziļumos topošā māmiņa cerēja, ka tā būs meitenīte, un viņai izrādījās taisnība. “Intuīcija mani nepievīla, un labi vien, ka tā, jo arī jaundzimušā drēbītes uz slimnīcu ņēmu meiteņu krāsās,” saka jaunā māmiņa. Pagaidām jaunā māmiņa jaundzimušo sauc mīļvārdiņā – par saulīti, jo vārda meitenītei vēl nav. Agrita stāsta, ka, iespējams, jaundzimušo sauks par Alisi, taču gala lēmumu pieņems visi kopā mājās. “Mamma un tētis man palīdzēs. Zinu, ka viņi savus vārda variantus jau izdomājuši, tāpēc tagad galvenais uzdevums būs izvēlēties to isto,” teic jaunā māmiņa. Agrita stāsta, ka mediķu noliktais meitiņas dzimšanas laiks bija 5.marts, bet viņa piedzima 4.marta vakarā: “Līdz 5.martam pietrūka tikai 50 minūšu, un meitiņa piedzimtu precīzi laikā.”

No trīs vārda variantiem izvēlas Mariju. 28.februārī pulksten 9.40 piedzima meitenīte. Svars – 3,600kg, garums 55cm. Meitenītes vecākiem Sanitai un Aigaram Klušiem no Varakļāniem šis ir pirmais bērniņš. Sanita stāsta, ka tikai grūtniecības beigās - 8. mēnesī - gaidāmais mazulis atklāja savu dzimumu: “Daktere prognozēja, ka būs meitiņa, taču ar simtprocentīgu pārliecību to neapgalvoja. Pašiem sajūtas grūtniecības laikā vairākkārt mainījās. Sākumā šķita, ka būs puika, pēc tam - meitenīte. Savukārt apkārtējie cilvēki pēc dažādām pazīmēm prognozēja puiku.” Jaunie vecāki stāsta, ka bez domāšanas bija skaidrs – viņu bērniņš nāks pasaulē tikai un vienīgi Balvos. “Mājas paliek mājās. Ne velti tautā zināms teiciens, ka mājās pat sienas palīdz. Esmu cēlusies no Šķilbēniem, tāpēc arī tāda izvēle,” skaidro Sanita. Jaunie vecāki stāsta, ka sākumā meitiņai bija padomā vairāki latviski un stipri vārdi – Jadvīga, Ģertrūde un Marija, taču gala lēmumu viņi pieņēma pēc mazulītes piedzimšanas. “Izlēmām par labu Marijai, jo šis vārds meitiņai šķita vispiemērotākais,” saka Sanita un Aigars. Viņi stāsta, ka Marijas dzimšanu tikpat ļoti gaidījuši arī abu vecāki, kuri bija pirmie, kas saņēma vēsti par mazmeitiņas nākšanu pasaulē. “Tagad kuplāks kļuvis arī viņu mazbērnu pulciņš, jo Aigara mammai šis ir otrs mazbērniņš, savukārt manai mammai - septītais,” saka Sanita.

Vēl dzimuši:

3.martā pulksten 21.52 piedzima puika. Svars – 3,050kg, garums 55cm. Puisēna mamma Iveta Kapteine dzīvo Rugājos.

7.martā pulksten 9.39 piedzima meitenīte. Svars – 3,530kg, garums 56cm. Meitenītes mamma Ilze Skromule dzīvo Rēzeknē.

Labākā dzimšanas dienas dāvana. 6.martā pulksten 13.10 piedzima puika. Svars – 3,500kg, garums 52cm. Puisēna mamma Kristīne Tiltiņa dzīvo Gulbenes novada Lejasciema pagastā. Kristīne stāsta, ka jaundzimušo mājās gaida gan brālītis, gan māsiņa. Viņiem bijis vienalga - piedzims vēl viens brālītis vai māsiņa, ka tikai mazulis vesels, bet tētis Rihards gan cerējis sagaidīt meitiņu. “Diemžēl šoreiz Riharda vēlēšanās nepiepildījās. Neko darīt,” teic jaunā māmiņa. Kristīne stāsta, ka jaundzimušajam vārdu domās, kad viņi abi atbrauks no slimnīcas mājās: “Padomā ir vairāki vārda varianti – gan latviski, gan starptautiski, taču gala lēmumu pieņemsim mājās ģimenes sapulcē. Domāju, šoreiz galavārds būs manam trīsgadīgajam dēlam, kurš var lepoties ar neparastu vārdu – Eliass.” Kristīne stāsta, ka jaundzimušais puika viņai sarūpēja lielu pārsteigumu, jo piedzima pašas dzimšanas dienā. “Labāku dāvanu sev nemaz nevarēju vēlēties. Tagad būs divas dzimšanas dienas vienā dienā. Turklāt divas dienas pēc mūsu jubilejām atkal svētki – 8.marts, Starptautiskā sieviešu diena,” teic jaunā māmiņa.

Februārī

Reģistrētas laulības

Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļa
Svetlana Petkūne un Renārs Puriņš

Reģistrēti jaundzimušie

VIĻAKAS NOVADĀ

Vilakas pilsētā

Agrita Kokoreviča (dzimusi 27.janvārī)
Armīns Kokorevičs (dzimis 27.janvārī)

BALVU NOVADĀ

Andis Baraņņiks (dzimis 7.februārī)
Līga Bukovska (dzimusi 22.janvārī)
Eimija Alise Smoļenska (dzimusi 6.februārī)
Ričards Vasiļjevs (dzimis 22.februārī)
Henriks Zelčs (dzimis 3.februārī)
Sandis Zeltiņš (dzimis 31.janvārī)

BALTINAVAS NOVADĀ

Ņina Dmitrijeva (1943.g.)
Ruta Zelča (1966.g.)
Valentīna Dortāne (1923.g.)

RUGĀJU NOVADĀ

Rugāju pagastā
Anna Matjušonoka (1928.g.)

VIĻAKAS NOVADĀ

Susāju pagastā
Jānis Prancūns (1920.g.)

Šķilbēnu pagastā
Vasiļijs Miņins (1938.g.)

Vecumu pagastā
Emīlija Barovska (1920.g.)

Žiguru pagastā
Ruta Kuzmane (1932.g.)
Nelliņa Šimkēviča (1958.g.)
Veneranda Borisanova (1932.g.)
Olga Petrova (1928.g.)

Reģistrēti mirušie

BALVU NOVADĀ

Balvu pagastā
Valentīna Garā (1942.g.)

Bērzsils pagastā
Jāzeps Galejs (1934.g.)
Antons Raciborskis (1943.g.)
Vitālijs Salenieks (1939.g.)

Bērzkalknes pagastā
Elita Kaļiņina (1969.g.)
Ivans Konstantinovs (1946.g.)
Vladimirs Sergejevs (1947.g.)

Briežuciema pagastā
Jāzeps Mednis (1933.g.)
Edgars Supe (1973.g.)
Jāzeps Supe (1935.g.)

Kubulu pagastā
Lucijans Aglinieks (1936.g.)
Pāvels Začevs (1934.g.)
Valentīna Zujāne (1934.g.)

Tilžas pagastā
Vitolds Celmiņš (1945.g.)

Vīksnas pagastā
Ludmila Ivanova (1918.g.)
Pēteris Romka (1938.g.)

Balvu pilsētā
Gaļina Dubrova (1927.g.)
Jekaterina Gaiča (1927.g.)
Ināra Kalve (1954.g.)
Anna Kudrjavceva (1928.g.)
Grigorijs Kudrjavcevs (1928.g.)
Andrejs Ošenijs (1929.g.)
Faina Petrova (1938.g.)
Milda Sirmace (1933.g.)
Mihails Spicins (1949.g.)
Dzidra Kārkliņa (1922.g.)
Aleksandrs Šmats (1927.g.)

Sasniegums

Larisa Krištopanova – lasītprieka vēstnese Latgalē

Grāmatu svētkos Rīgā nominēja piecus no 1300 vecākiem, kuri kļuva par lasītprieka vēstnesiem savos reģionos. Latgalē lasītprieka vēstnese ir Balvu pamatskolas skolotāja Larisa Krištopanova.

2.martā "Latvijas Grāmatu izstādes 2013" laikā Ķīpsalas izstāžu zālē Rīgā notika "Bērnu un jauniešu žūrijas" Lielo lasīšanas svētku noslēgums. Viens no jaunumiem aizvadītajā gadā bija "Vecāku žūrija", kas paredzēja īpašu grāmatu kolekciju arī pieaugušajiem. Bērni un vecāki grāmatas ne tikai izlasīja, bet, aizpildot anketas, pauda savu viedokli un vērtējumu par izlasīto. "Par žūrijas ekspertiem kļuva skolotāji, kuri apgalvoja, ka viņi nekad nebūtu norādītās grāmatas iepazinuši, ja tās nebūtu piedāvātas izvērtēšanai lasītāju žūrijā. Tā ir laba motivācija līdzdarboties kopā ar mazajiem lasītājiem. Vecāku žūrijā iesaistījās 1300 vecāki no visas Latvijas. Pasākumā nominēja piecus vecākus – lasītprieka vēstniekus no Kurzemes, Zemgales, Vidzemes, Latgales un Rīgas, kuri saņēma īpašas mugursomas, pilnas ar grāmatām, un kļuva par lasīšanas kā priekpilnas, kopīgas sabiedrības tradīcijas popularizētājiem," stāsta programmas "Bērnu un jauniešu žūrija" vadītāja, Latvijas Bibliotekāru biedrības priekšsēdētāja Silvija Tretjakova. Par Latgales lasītprieka vēstnieci nominēja Balvu pamatskolas skolotāju Larisu Krištopanovu. Viņa stāsta, ka par to paldies jāsaka skolas bibliotekārei Rudītei Bukšai, kuras entuziasms aizrauj visus. Balvu pamatskolā lasa gan skolēni un skolotāji, gan viņu vecāki un vecvecāki. "Katram "Vecāku žūrijā" bija jāizlasa un jāizvērtē piecas grāmatas. Es par labāko atzinu "Skolas sāpes", ko sarakstījis Daniels Penaks. To izlasīja mūsu skolas direktore Māra Pimanova un mudināja to darīt arī citus kolēģus. To vajadzētu izlasīt arī vecākiem," saka L.Krištopanova. Viņa stāsta, ka *uzrunājusī* arī Alises Kuiperes grāmatiņa "Dzīve uz ledusskapja durvīm" - aizkustinošs mātes un meitas attiecību portrets viena gada garumā. Kad Larisas Krištopanovas aizpildīto

Foto - no personīgā arhīva

anketu par izlasītajām grāmatām atzina par labāko Latgalē, viņai bija liels pārsteigums, jo lasītāju un vērtētāju bija daudz. "Bērniem svarīgi zināt, ka lasa arī vecāki. Kā var iemācīt bērnam lasīt, ja viņam nav vecāku labā parauga?" domā L.Krištopanova. Viņa uzskata, ka Balvu pamatskolā daudz dara skolēnu lasītprasmju veicināšanai, piemēram, Vecmāmiņu klubīš, kur vienā no tikšanās reizēm - pasaku maratonā - vecmāmiņas stāstīja par savām bērnišas grāmatām. "Bibliotēka mūsu skolā ir ļoti apmeklēta, tur nāk pat bijušie skolēni, studenti, arī magistrantūras studenti, jo mums ir ļoti liela grāmatu izvēle, un tas ir bibliotekāres Rudītes nopelns," piebilst L.Krištopanova. Rudīte Bukša iesaka izlasīt Nacionālās bibliotēkas dāvinātās grāmatas un piebilst, ka no "Bērnu žūrijas" saņemtas grāmatas apmēram 300 latu vērtībā, kas ir labs papildinājums jau esošajam klāstam. Balvu pamatskolā "Bērnu žūrija" darbojas jau kopš pirmā tās pastāvēšanas brīža, un vienā gadā tā ir bijusi labākā valstī, saņemot apbalvojumu par ieguldīto darbu. Arī fakts, ka skolotāja Larisa Krištopanova atzīta par lasītprieka vēstnesi Latgalē, skolai ir patīkams notikums.

Seminārs

Meklē atbildes kopā ar vecākiem

Tilžas vidusskolā notika seminārs "Kā palīdzēt bērnam būt veiksmīgam". Atbildes uz šiem jautājumiem meklēja Tilžas pedagogi kopā ar vecākiem un Balvu novada Iekļaujošās izglītības atbalsta centra speciālisti.

Inta Slišāne stāsta, ka mūsdienu izglītības prasības jau sākumskolā ir nopietnas un sarežģītas. Par to liecina fakts, ka pavisam drīz skolēni no 1.klases apgūs svešvalodas. Kā palīdzēt bērnam, lai pirmajos skolas gados viņš justos veiksmīgs un liktu stiprus pamatus savai nākotnes karjerai? Atbildes uz šiem un citiem jautājumiem Tilžā meklēja seminārā "Kā palīdzēt bērnam būt veiksmīgam". Par to vairāk stāsta INTA SLIŠĀNE.

-Lai bērni iegūtu konkurētspējīgu izglītību, vecāku atbalsts ir neaizstājams. Savukārt, lai vecāki spētu atbalstīt savus bērnus mūsdienu mācību procesā, viņiem lieti noder psihologa, logopēda vai speciālā pedagoga padomi un ieteikumi. Diemžēl nelielas izglītības iestādes laukos finansiāli nevar atļauties savu psihologu, logopēdu, speciālo pedagogu, tomēr Balvu novadā esam zināmā mērā priviliģēti, jo Balvos darbojas Iekļaujošās izglītības atbalsta centrs, kurā iespējams bez maksas apmeklēt nepieciešamās konsultācijas, veikt izpēti, saņemt rekomendācijas. Katra sešgadīgā bērna un 1.-3.klases skolēna vecāki saņēma uzaicinājumu 4.martā piedalīties seminārā Tilžas vidusskolā un aktīvi iesaistīties diskusijās ar jautājumiem, pārdomām un pieredzi. Pieredzē dalījās Elita Čirka. Viņa pastāstīja, kā bērnam izvēlēties rotaļlietas, lai tās vienlaikus būtu arī izglītojošas, kā viņu uzklaut, kā sadzīviskas ikdienas situācijas izmantot lasītprasmes apgūšanai un cik svarīga bērna attīstībai ir māmiņas lasītā ikvakara pasaciņa. Situācijas raksturojumu sniedza sākumskolas skolotāja, uzsverot, kas skolēniem jaunākajās klasēs sagādā vislielākās grūtības, kā arī iesakot vecākiem, kas būtu darāms to pārvarēšanai. Direktora vietniece izglītības jomā Inta Slišāne atgādināja semināra dalībniekiem vēsturiskās latviešu tautas izglītības tradīcijas – Latgalei raksturīgo "māmiņas skolu pie ratiņa", un formulēja aktuālos skolas aicinājumus ģimenei. I.Slišāne mudināja vecākus veltīt vairāk laika nodarbībām kopā ar bērniem, ierobežot viņa nekontrolētu darbošanos ar datoru, internetu, TV skatīšanos, goda vietā mājās turēt grāmatas un lasīt tās kopā bērniem, iesaistīties spēlēs un rotaļās. Lieti noderēs krāsojamās grāmatīņas un vecāku rosinājums mācīties dzejojot, lasot

Foto - no personīgā arhīva

Tilžā aktuāla vecāku līdzdalība bērnu sagatavošanai skolai. Topošās pirmklasnieces māmiņa Elita Čirka stāsta par savu pieredzi.

tautasdziesmas no galvas – tas trenē atmiņu: "Vecākiem ir būtiski komunicēt ar pedagogu, runāt par saviem vērojumiem un nevis izteikt pretenzijas, bet jautāt, ko un kā mēs kopā varētu darīt? Ja vecāki pamana problēmas, tās ir jārisināt tūlīt, neatliekot uz vēlāku laiku." Psiholoģe Līga Amosova vērsa uzmanību, ka daļa bērnu ikdienā jūt spriedzi, kas traucē mācīties atbilstoši spējām, mudināja skolotājus virzīt bērnus uz panākumiem pa solītiem, balstoties uz iepriekšējiem pozitīvajiem sasniegumiem, kā arī atgādināja vecākiem, ka negatīva un noraidoša attieksme mājās pret izglītības iestādi un skolotājiem tiešā veidā atsaucas uz bērna attieksmi pret mācīšanos. Semināra dalībnieki uzzināja, ka mūsdienās psihologu rīcībā ir dažādas spēju testēšanas un diagnostikas metodikas. Arī Balvos pavisam drīz būs pieejama iespēja veikt bērna attīstības testēšanu pat ļoti agrīnā vecumā - līdz trīs gadiem.

Speciālā pedagoge Aija Pluša apliecināja, cik svarīgi pēc iespējas agri diagnosticēt mācīšanās grūtības, aicināja "nemocīt bērnus" un saņemt speciālista atzinumu savlaikus. "Patīkami, ja pie speciālā pedagoga vecāki griežas ne vien tad, kad bērnam jau ir nopietnas mācīšanās problēmas, bet arī, lai pārliecinātos, ka bērns attīstās atbilstoši savam vecumam. Uzskatu, ka jau šobrīd pašvaldībai jādomā par iespēju nodrošināt kvalificētu atbalsta personālu ikvienā izglītības iestādē, arī pirmsskolas izglītības iestādēs uz vietas, kā arī vismaz vienu skolotāja palīga štata vienību katrā skolā," uzskata I.Slišāne.

Baltinavas novada domē

21. februāra sēdes lēmumi Apstiprina noteikumus

Apstiprināja domes noteikumus "Par ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu sniegšanas kārtību Baltinavas novadā". Tie paredz, piemēram, ka maksa par pakalpojumiem pēc ūdens skaitītāja rādījumiem tiek aprēķināta tikai tādā gadījumā, ja pakalpojuma ņēmējs ir uzstādījis verificētu ūdens skaitītāju. Juridiskām personām pakalpojumi tiek sniegti tikai tādā gadījumā, ja tās līdz 31.martam savā pakalpojumu faktiskās saņemšanas vietā ir uzstādījušas verificētus ūdens skaitītājus un tos ir noplombējušas pakalpojuma sniedzēja pilnvarota persona. Ja tāda skaitītāja nav, pakalpojuma sniedzējs ir tiesīgs pārtraukt pakalpojumu sniegšanu, par to saņēmēju brīdinot vienu mēnesi iepriekš.

Lemj par tarifu

Apstiprināja domes sniegto notekūdeņu novadīšanas tarifu gadījumiem, kad personas dzīvesvietā nav uzstādīts verificēts ūdens skaitītājs - 3,5 m³ mēnesī vienam cilvēkam. Apstiprināto notekūdeņu novadīšanas tarifu piemēros, sākot ar 1.martu.

Apstiprina teritorijas plānojumu

Apstiprināja novada teritorijas plānojumu 2013.-2025.gadam un izdeva 21.februāra saistošos noteikumus "Baltinavas novada teritorijas plānojuma 2013.-2025.gadam Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi un Grafiskā daļa". Ar tiem var iepazīties pašvaldības mājaslapā www.baltinava.lv. Noteikumi stāsies spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

Piešķir nosaukumus un nosaka lietošanas mērķi

Atļāva Anastasijai Rasai sadalīt viņai piederošo nekustamo īpašumu sadalīt sešās atsevišķās zemes vienībās. Noteica atdalītajām zemes vienībām "Liepu mājas", "Ceļmalas A", "Pļavu zeme", "Bartoški" zemes lietošanas mērķi - zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība un zemes vienībām "Eglājs" un "Bērzi A" lietošanas mērķi – zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir mežsaimniecība.

Atļauj būvēt šķūni

Zemnieku saimniecībai "Grantiņi" atļāva nekustamā īpašuma "Zaļmūiža" teritorijā būvēt lauksaimniecības šķūni 400 m² platībā. Būvprojekta izstrādāšanai Viļakas novada būvvaldē jāsaņem plānošanas un arhitektūras uzdevums.

Piešķir līdzfinansējumu

Piešķir pašvaldības līdzfinansējumu Latgales reģiona attīstības aģentūrai par dalību tūrisma izstādēs un Latgales tūrisma koordinācijas nodaļas funkcionēšanai 2013.gadā - 201 latu.

Izbeidz un pagarina zemes nomas tiesības

Izbeidza nomas tiesības Elizabetei Kaņepi uz zemes gabalu divu hektāru platībā. Pagarināja Anitas Čigures zemes nomas līguma termiņu uz vienu gadu - līdz 2013.gada 31.decembrim - ar nosacījumu, ka Anita Čigure līdz šī gada 1.jūnijam samaksās zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa parādus.

Apstiprina saistošos noteikumus

Apstiprināja novada domes 2012.gada 25.decembra saistošo noteikumu "Grozījumi 2010.gada 25.novembra saistošajos noteikumos Nr.28 "Par sociālās palīdzības pabalstiem Baltinavas novadā"" precizēto redakciju. Precizētos saistošos noteikumus nosūtīs Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai un publicēs informatīvajā izdevumā "Baltinavas Vēstis".

Maina saimnieciskās darbības veidu

Atbalstīja Leonarda Buklovskā iecerī mainīt nekustamā īpašuma "Žeikari" zemes gabala daļai 0,45 ha platībā zemes lietošanas mērķi - no zemes, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība, uz zemi, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir mežsaimniecība. Pēc Leonarda Buklovskā pieprasījuma izsniedza viņam izziņu par ieceres atbilstību "Baltinavas novada Teritorijas plānojumam 2012.-2025.gadam".

Balvu novadā

Pagastvečus aicina būt maziem ebrejiem

8.martā Balvu novada pagastu pārvaldnieki izbraukuma sēdē Kubulos sprieda par aktuāliem jautājumiem, kādi darbi darāmi tuvākā un tālākā nākotnē. Kubulu un Bērzpils pagasta pārvaldnieki Artūrs Luksts un Ādolfs Sergevičs vērsa klātesošo uzmanību uz to, ar kādām ačgārnībām, realizējot ūdenssaimniecības projektus, jāstopas. "Mēs nevaram projektā izdarīt izmaiņas, kas acīmredzami būtu ieguvums pagasta ļaudīm," atzina Ā.Sergevičs. Arī A.Luksts uzsvēra, ka izmaiņas ir nepieciešamas. Novada izpilddirektore Inta Kaļva atgādināja, ka pagastu pārvaldnieku galvenais uzdevums, ja viņu pagastos realizē būvniecības projektus, ir sekot tiem līdz. "Un ne tikai sekot, bet arī noskaidrot iedzīvotāju vēlmes," viņa piebilda. Tāpat I.Kaļva norādīja, ka pagastu pārvaldniekiem jāspēj izvirzīt prioritātes, kādi darbi darāmi vispirms: "Viennozīmīgi visiem darbiem naudas nepietiks. Piemēram, Kubulos ir jāizvērtē, kas vairāk vajadzīgs – nomainīt parketu kultūras nama zālē vai dziedātājiem un dejotājiem iegādāties jaunus tērpus. To, šķiet, jau pietiek. Vai revīzija ir veikta? Tuvojoties pavasarim, jābūt redzīgiem, kāda ir apkārtnē, nokūstot sniegam."

Pēc lietišķām sarunām pagastu pārvaldnieki apmeklēja uzņēmumu "Kalna nami", kur ražo guļbūves, lapenes, dārza mēbeles. Uzņēmuma vadītājs Pēteris Igaunis izteica vairākus priekšlikumus, kā, viņaprāt, pašvaldības varētu atbalstīt vietējos uzņēmējus: "Piemēram, organizēt nozaru dienas. Daudzi vietējie uzņēmēji nemaz nezina, kas notiek tepat, mūsu apkārtnē. Tāpat skumji, ka latvieši nereti viens otru neatbalsta. Labāk pārdos, piemēram, baļķi par Ls 55 iegaunijiem, kaut gan par tādu pašu cenu to var pārdot tepat. Cik zinu, ebreji vienmēr viens otru atbalsta. Aicina jūs būt par maziem ebrejiem!"

Foto - E.Gabranovs

Sapulce 8.martā. Pagastu pārvaldnieki apliecināja, ka sievietes viņi godā un cienī. Daiļā dzimuma pārstāvēm viņi dāvināja tulpes, kas audzētas Tilžā.

Foto - E.Gabranovs

Viegli transportēt. Šobrīd SIA "Kalna nami" strādā 15 darbinieki. Viņi lepojas, ka bez guļbūvēm var piedāvāt arī ikdienišķu preci, piemēram, tualeti par Ls 99 (bez PVN). Tā ir izjaukama un viegli transportējama.

Foto - E.Gabranovs

Nojume. "Mēs varam piedāvāt dažādas preces, piemēram, nojumes karkasu par Ls 222 (bez PVN)," piedāvāja uzņēmuma "Kalna nami" vadītājs P.Igaunis.

Prātnieks

3. kārta

Balvu Centrālās bibliotēkas darbinieki aicina savus lasītājus, apmeklētājus un novadniekus iesaistīties šajā intelektuālajā spēlē. Visi jautājumi būs atrodami Novadpētniecības lasītavas materiālos, bibliotēkas Kultūrvēstures datubāzē un internetā. Uzvarētājiem tiks pasniegtas vērtīgas grāmatas par Latgali. Būsiet laipni gaidīti Balvu Centrālajā bibliotēkā! Atbildes gaidām līdz 2.aprīlim.

"Patiesībā pagātnes nemaz nav, ir tikai atmiņas par to. Nomirkšņini acīs, un pasaule, ko tu tagad redzi, neeksistēja, pirms tu tās aizvēri. Tādēļ vienīgais atbilstošais prāta stāvoklis ir pārsteigums. Vienīgais atbilstošais sirds stāvoklis ir prieks. Debesis, ko tu tagad redzi, tu redzi pirmo reizi. Tieši tagad ir ideālais brīdis. Esi priecīgs par to." (Britu rakstnieks Terijs Prātčets)

Šis gads ir iesācies ar daudzām pozitīvām epizodēm Latgales kultūras dzīvē. Ir bijis tik daudz pozitīvu mirkļu, kas nu jau veido vēsturi. Tāpēc šoreiz jautājumi par aktuālākajiem notikumiem Latgalē un mūsu puses cilvēku dalību tajos.

1. Kas ir Latgaliešu kultūras Gada balvas "Boņuks 2012" nomināciju "Goda cylvāks" un "Goda kultūrys darbiniks" šī gada ieguvēja?

"Boņuks". Fotogrāfijā keramiķu Vēsmas un Aivara Ušpeļu veidotā māla statuete "Boņuks".

Foto - Edīte Husare.

2. Tā ir tāda tipa pirmā vārdnīca Latvijā. Šajā Rēzeknes Augstskolas izdevumā šķirkļi ir latgaliešu, latviešu, angļu, krievu valodās. Katrs no tiem ataino kādu Latgales kultūrvēdi raksturojošu reāliju. Kāds ir šis unikālās vārdnīcas nosaukums?

3. Kuras Žīguru pagasta kultūras iestādes ir minētas Anastasijas Plačindas izstrādātajā bibliogrāfiskajā sarakstā par Žīguriem?

4. Kā sauc krāsojamo grāmatu, kas tika prezentēta šogad bērnu rītā Latvijas Grāmatu svētkos, kas notika Ķīpsalas izstāžu hallē?

5. Vai Rēzeknes Zaļo pakalnu korī dzied arī kāds mūsu puses (Ziemeļlatgales) dziedātājs?

6. Kuro reizi pēc kārtas šī gada 8. martā izrāde "Latgola.lv" tiek izrādīta Latvijas Nacionālajā teātrī?

7. Kam par godu ar īpašu video sadaļu nesen tika papildināta BCB Kultūrvēstures datubāze?

8. Kurā mākslas jomā darbojas Francis Logins? Kas ir viņa dzimtā puse?

9. Kas bija Supāni? Kāds ir to tagadējais nosaukums?

10. Kas LaKuGā (www.lakuga.lv) tiek publicēts ar nosaukuma "Laimis šajtenis"?

2. kārtas pareizās atbildes: 1. 45 ielas. 2. Brīvības iela. 3. Rīgas iela. 4. Jā, 1935. gadā Sinagogas iela tikusi pārdēvēta par Brāļu Skrindu ielu. 5. Šī iela saistīta ar teātra pirmsākumiem Balvos. 1935.g. tā pārdēvēta par Kr.Barona ielu, 1957. g. par Padomju ielu. 6. Brīvības iela. 7. Kalna ielā. 8. Bērzpils iela. 9. Vienu reizi. 10. Savstarpēji mainīti nosaukumi: 1927.g. Ķieģeļu iela, 1933.g. Ķieģeļu iela – tagad Ķiršu iela, 1957.g. Ķieģeļu iela - Celnieku iela.

Paldies par iesūtītajām atbildēm uz 2. kārtas jautājumiem A.Slišānam, V.Ločmelei, A.Naļivaiko, A.Mičulei, O.Zelčai, A.Smironovai. **Kārtas uzvarētāja ir ALVĪNA MIČULE.** Pēc balvas lūdzam uzvarētāju griezties Balvu Centrālās bibliotēkas Novadpētniecības lasītavā.

Atbildes uz 3. kārtas jautājumiem tiek gaidītas Balvu Centrālajā bibliotēkā (Tirgus iela 7, Balvi, LV-4501) vai elektroniski uz e-pastu: sarmite@balvurcb.lv.

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Ziedošais pavasaris. Iesūtīja Zane Jermacāne.

Zvērkopecē Velga Vitola ar alni Ligatnē. Iesūtīja A.Bužs no Balviem.

Aktuāli

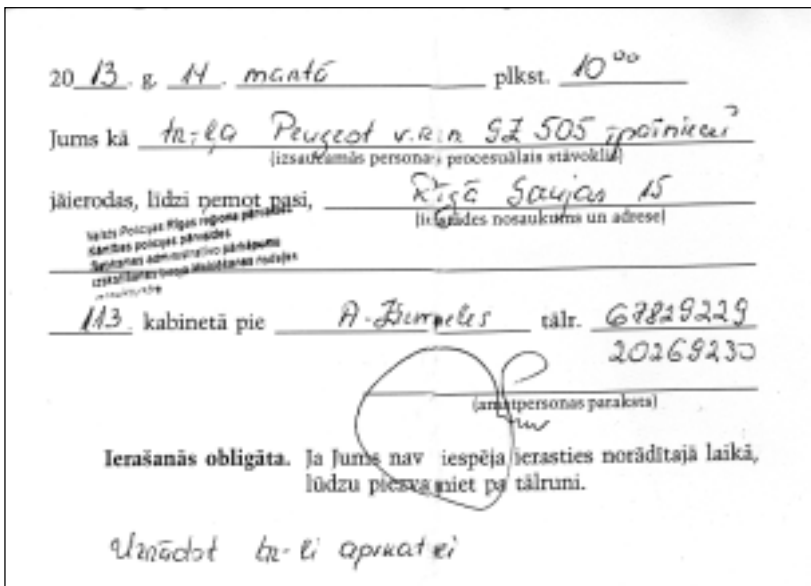
Dzīvo ar svešinieku,
pašam to nezinot

Laikraksta "Vaduguns" redakciju apmeklēja kāda Balvu pilsētas iedzīvotāja, kurai, kā stāsta sieviete, piegriezies savā pasta kastītē regulāri saņemt viņai nepazīstamam cilvēkam adresētas vēstules. Izrādās, šis cilvēks ir Eva Kļaviņa, kura kā nelūgts viesis savu dzīvesvietu reģistrējusi balvenietei piederošajā dzīvoklī Ezera ielā. Jāteic, šāda veida nepilnības deklarēšanās sistēmā pastāv jau ilgāku laiku, kā rezultātā deklarēt savu dzīvesvietu bez īpašām problēmām iespējams jebkurā Latvijā dzīvojoša cilvēka īpašumā.

Vēstules saņem jau divus gadus

Balveniete stāsta, ka pirmo vēstuli, kurā kā adresāts norādīta sieviete, vārdā Eva Kļaviņa, saņēma pirms diviem gadiem. Sākotnēji Ezera ielas iedzīvotāja nodomāja, ka noticis pārpratums. Tomēr tas bija tikai sākums, jo pasta kastīte turpināja pildīties ar viņai nesaprotamām vēstulēm, dažādiem paziņojumiem un pat vēstules no tiesu izpildītāja, kurš mudināja samaksāt naudas sodus par izdarītajiem pārkāpumiem. Pēdējais piliens sievietes pacietībā bija nesen saņemtā pavēste no Valsts policijas (VP) Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektora A.Ziemeles. Šajā vēstulē Balvu pilsētā deklarētajai E.Kļaviņai piekudināts obligāti ierasties pie inspektora kā transportlīdzekļa "Peugeot" īpašnieci. Domājams, faktiski Rīgā vai tās reģionā dzīvojošā E.Kļaviņa šoreiz likuma priekšā acīmredzot noziegusies, neievērojot satiksmes noteikumus. "Protams, saņemot citam cilvēkam adresētus pasta sūtījumus, man nekāds kaitējums, tostarp materiāls, nav nodarīts. Kad pasta kastītē iekrita kārtējās vēstules, tās nesu atpakaļ uz pastu un skaidroju, ka mans vārds nav E.Kļaviņa un ar šiem pasta sūtījumiem man nav nekāda sakara. Protams, pasta darbinieki nav vainīgi un viņu uzdevums ir vēstules nogādāt cilvēku deklarētajās dzīvesvietās, tomēr tas ir kaitinoši," neapmierināta balveniete.

VP Rīgas reģiona pārvaldes inspektore A.Ziemele skaidroja, ka par notikušo balvenietei atvainojās un solīja, ka E.Kļaviņai adresētas vēstules uz Ezera ielu Balvos vairs nesūtīs. Tāpat VP inspektore atzina, ka deklarēšanās sistēmā patiešām ir trūkumi. "Tas, ka atsevišķos gadījumos cilvēkiem vēstules nosūta uz dzīvesvietām, kurās viņi faktiski

Obligāti ierasties policijā! Attēlā redzamā pavēste bija pēdējais pasta sūtījums, kuru savā pasta kastītē saņēma Balvu pilsētas (Ezera ielas) iedzīvotāja. Tajā kāda Eva Kļaviņa (vārds norādīts pavēstes otrajā pusē), kura savu dzīvesvietu deklarējusi Balvos, aicināta obligāti ierasties pie Valsts policijas (VP) Rīgas reģiona pārvaldes inspektora A.Ziemeles. Vai viņa to izdarījusi, nav zināms. Domājams, par šādas pavēstes eksistenci sieviete nemaz nenojauš.

nedzīvo, jo kā savu deklarēto dzīvesvietu norādījuši citam iedzīvotājam piederošajā īpašumā, nav policijas vaina. Iespējams, tādējādi cilvēki cenšas izvairīties no sodiem par dažādiem pārkāpumiem. Šādos gadījumos viena no iespējām, kā meklēt parādniekus, ir mēģināt sazināties ar viņu radniekiem. Jebkurā gadījumā šī ir problēma, kas sagādā grūtības," pastāstīja A.Ziemele.

Mūspusē problēma nav aktuāla

Balvu novada pašvaldības Vispārējās un juridiskās nodaļas iedzīvotāju reģistrēšanas speciāliste Dzintra Tiltiņa pastāstīja, ka Balvu pilsētā problēma, kad cilvēki savu dzīvesvietu deklarē citam iedzīvotājam piederošajā īpašumā, nav aktuāla. Savukārt, ja dzīvokļa vai mājas īpašnieks savā nekustamajā īpašumā šādus cilvēkus atklājis, viņš par to var ziņot pašvaldībai – rakstīt iesniegumu un lūgt, lai svešinieka ziņas par deklarēto dzīvesvietu anulē.

"Ziņas par deklarēto dzīvesvietu var anulēt divos gadījumos: ja personai zudis tiesiskais pamats (šajā gadījumā tiesiskais pamats ir īpašumtiesības uz attiecīgo īpašumu, īres vai nomas līgums, vai šī īpašuma lietošanas tiesības – no aut.) vai, deklarējot dzīvesvietu, sniegta nepatiesas ziņas. Balvu pilsētā ziņas par dzīvesvietu anulētas, tikai norādot iemeslu "zudis tiesiskais pamats". Savukārt, norādot

īemeslu "sniegta nepatiesas ziņas", nevienai personai ziņas par dzīvesvietu Balvos nav anulētas, tādēļ apgalvot, ka mūspusē tā ir problēma, nevar," stāsta Dz.Tiltiņa. Jāpiebilst, ka pašvaldības darbiniekiem, kuri nodarbojas ar iedzīvotāju reģistrāciju un dzīvesvietas deklarēšanu, likumā cieši noteikts pienākums noskaidrot dzīvesvietas deklarētāja vai viņa likumiskā pārstāvja identitāti pēc pases vai cita Latvijā derīga personu apliecināšanas dokumenta, kā arī pārliecināties par deklarējamās adreses esamību.

Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma nosacījumiem, dzīvesvietas maiņas gadījumā personas pienākums ir mēneša laikā, kopš viņš pastāvīgi dzīvo jaunajā dzīvesvietā, deklarēt to dzīvesvietas deklarēšanas iestādē. Likuma mērķis ir panākt, lai persona nepieciešamības gadījumā būtu sasniedzama un spētu pildīt savstarpēji tiesiskos pienākumus ar valsti un pašvaldību. Tāpat dzīvesvietas reģistrācija, kuru pēc savas iniciatīvas veikusi pašvaldība, nenozīmē, ka dzīvesvieta ir deklarēta, tādēļ personai jāpārbauda saglabājamais pienākums deklarēt savu dzīvesvietu. Savukārt saskaņā ar Iedzīvotāju reģistra likumu, personai, uzturoties ārpus Latvijas ilgāk par sešiem mēnešiem, ir pienākums paziņot PMLP par savu un savu nepilngadīgo bērnu dzīvesvietas adresi ārvalstī. Pēc paziņojuma saņemšanas PMLP automatiski aizstāj iepriekšējo adresi ar jauno. Atgriežoties Latvijā, personai jādeklarē dzīvesvieta Latvijā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss (APK) paredz, ka par dzīvošanu Latvijā teritorijā bez deklarētas dzīvesvietas vai par apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu dzīvesvietas deklarēšanas iestādēm personai var uzlikt naudas sodu līdz 250 latiem.

Informē policija

Sadeg auto

7.martā Balvos kādas dzīvojamās mājas pagalmā sadega automašīna. Ugunsdzēsējus uz notikuma vietu neizsauca. Noskaidro notikušā iemeslus.

Dzērumā izraisa avāriju

8.martā Tilžas pagastā 1959.gadā dzimis vīrietis vadīja automašīnu "Audi", neizvēlējās piemērotu braukšanas ātrumu un izraisīja sadursmi ar pretī braucošo transportlīdzekli "Scania". Noskaidrojās, ka vainīgais brauca 2,9 promiņu alkohola reibumā un bez autovadītāja apliecības. Cietušo nav. Bojāti transportlīdzekļi. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Paredzēta administratīvā tiesa.

Zog no veikala

10.martā Balvos 1973.gadā dzimis vīrietis no kāda veikala nozaga preci. Garnadzis tirdzniecības vietai nodarīja materiālus zaudējumus nedaudz vairāk nekā 12 latu apmērā. Uzsākts kriminālprocess.

Informē ugunsdzēsēji

Deg atkritumi

8.martā Balvos, Alejas ielā, pie neapsaimniekotas ēkas dega atkritumi. Ugunsgrēka iemesls – neuzmanīga ricība ar uguni.

Drošība uz ledus – vienmēr aktuāla

Lai arī pašlaik ārā valda pamatīgs sals, tuvojas pavasara atkušņa laiks, kad atrašanās uz ūdenstilpnēm kļūs vēl bīstamāka un nav ieteicama. Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Latgales reģiona brigādes (LRB) Balvu daļas inspektors Aleksejs Kovšovs informē, lai izglābtos pēc ielūšanas ledū ir jāzina daži vienkārši padomi, kā šādā ārkārtas situācijā rīkoties.

Pirmkārt, doties makšķerēt uz kādu no ūdenstilpnēm nav ieteicams vienam. Tāpat līdz jāņem uzlādēts telefons, kas ievietots ūdensnecaurlaidīgā iepakojumā, kā arī mājiniem jāpastāsta par plānoto atrašanās vietu un atgriešanās laiku. Svarīgi līdz saņemti arī rezerves drēbes un termos ar siltu, saldu tēju. Ja ledū gadās ielūzt, skaļi jāsauc palīgā un jācenšas saglabāt miers. Apkārtējiem nekavējoties jāzvana glābšanas dienestam. Tāpat nelaimē iekļuvušajam cilvēkam jācenšas palīdzēt, tuvojoties viņam rāpus vai guļus, bet ne līdz pašai lūzuma vietai. No 2 – 5 metru attāluma jāpamet aukla, sasieta apģērba gabali, garš koks vai kāds cits priekšmets, tādējādi cietušajam palīdzot no ūdens izkļūt. Kad cilvēks izvilks uz ledus vai uz tā esat nokļuvis pats, rāpus jāvirzās prom no bīstamās vietas līdz krastam. Lai viss noritētu veiksmīgi, makšķernieki aicināti līdzī nēmt dažādus palīglīdzekļus – ledus irbuļus vai ākus, ar kuru palīdzību var ieķerties ledū. Ļoti noderīgs ir arī makšķerēšanas kostīms, kuram ir peldfunkcija. Tas pēc ielūšanas ledū cilvēkam ļaus uzpeldēt un nenogrimt.

Otrkārt, kad nelaimē iekļuvušais izglābts, nekavējoties jāzvana uz tālruņa numuru 113 un jāzvauc ātrā palīdzība. Cietušais jānovieto siltā telpā vai vismaz aizvējā. Tomēr jāatceras, ka viņu sasildīt nedrīkst strauji, tam jānotiek pakāpeniski. Cietušais jāatbrīvo no mitrām drēbēm un jādod silts, salds dzēriens. Ja cilvēka stāvoklis ir smags, nedrīkst bez vajadzības kustināt viņa rokas un kājas, kā arī cietušo masēt, jo tas veicina straujāku ķermeņa siltuma zudumu. Tāpat nelaimē nokļuvušo nedrīkst apsēdināt vai celt stāvus, jo var samazināties asins pieplūde galvas smadzenēm un cietušais var zaudēt samaņu. Visbeidzot cilvēkam pēc izglābšanas no ielūšanas ledū nedrīkst dot alkoholu. Tas cietušajam rada subjektīvu, mājīgu sajūtu, ka viņam ir silti. Patiesībā alkohola ietekmē perifērie ādas asinsvadi paplašinās un ķermenis daudz straujāk zaudē siltumu.

VUGD Balvu daļas inspektors A.Kovšovs atgādina, ka, staigājot pa ledu, pieaugušie bērniem un pusaudžiem rada maldīgu iespaidu, ka to darīt ir droši. "Neesiet vienaldzīgi pret cilvēkiem, kuri atrodas uz ledus. Ja pamanāt cilvēkus, kuri no krasta atrodas pārāk tālu, vai esat ieraudzījuši ledū ielūzušu cilvēku, centieties palīdzēt, kā arī zvaniet uz tālruņa numuru 112 un ziņojiet par to glābšanas dienestam," rūpēties par cilvēku drošību aicina A.Kovšovs.

Īsumā

VSAA izmaksās pabalstu starpību līdz aprīlim

No 2013.gada 1.janvāra personai, kura kopj bērnu vecumā no viena līdz pusotram gadam, bērnu kopšanas pabalsta apmērs ir paaugstināts līdz 100 latiem mēnesī. Paaugstināta arī piemaksa par dvīņu vai vairāku vienās dzemdībās dzimušu bērnu kopšanu. Līdz 1,5 gadu vecumam tie ir 100 lati, no 1,5 līdz 2 gadu vecumam – 30 lati mēnesī.

Daļa vecāku ir pārsteigti, ka no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (VSAA) vēl arvien saņem pabalstu līdzšinējā apmērā. Kad tiks izmaksāta starpība par gada pirmajiem mēnešiem?

VSAA atgādina, ka bērnu kopšanas pabalsts tiks pārrēķināts un izmaksa nodrošināta līdz 2013.gada 1.aprīlim saskaņā ar Ministru kabineta noteikumos Nr.1609 "Noteikumi par bērna kopšanas pabalsta un piemaksas pie bērna kopšanas pabalsta un vecāku pabalsta par dvīņiem vai vairākiem vienās dzemdībās dzimušiem bērniem apmēru, tā pārskatīšanas kārtību un pabalsta un piemaksas piešķiršanas un izmaksas kārtību" paredzēto.

Bērna kopšanas pabalstu neizmaksāto starpību līdz 100 latiem mēnesī par 2013. gada janvāri, februāri un martu, tāpat arī piemaksas starpību par dvīņu vai vairāku vienās dzemdībās dzimušu bērnu kopšanu plānots ieskaitīt klientu kontos laikā no 21.marta līdz 30. martam, bet, sākot ar aprīli, pabalsti ik mēnesi tiks izmaksāti jaunajā pārrēķinātajā apmērā.

Tehniskos palīglīdzekļus varēs saņemt ātrāk

Plānots, ka steidzamos gadījumos iedzīvotāji tehniskos palīglīdzekļus varēs saņemt ātrāk, paredz Labklājības ministrijas (LM) izstrādātie grozījumi Tehnisko palīglīdzekļu noteikumos.

Savukārt citiem cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem būs pieejamāka iespēja iegādāties tehnisko palīglīdzekli, izmantojot līdzmaksājumu.

LM uzsver, ka tehniskos palīglīdzekļus neatliekami ārpus rindas varēs saņemt cilvēki, kuriem jānomaina greizās pēdas abdukcijas ortozes un gūžas ortozes (abdukcijas ortozes). Tādējādi minētie cilvēki varēs turpināt ārsta nozīmēto ārstniecības procesu.

Šādās situācijās lēmumu par tehniskā palīglīdzekļa piešķiršanu Nacionālais Rehabilitācijas centrs (NRC) "Vaivari" pieņems ievērojami ātrāk, proti, 10 darba dienu laikā. Šobrīd lēmumu par tehnisko palīglīdzekļu piešķiršanu pieņem 20 darba dienu laikā.

Vienlaikus valsts nodrošinās elektropiedziņas riteņkrēslu ar rokas stūrēšanas sistēmu (skūteru), jo 2013.gadā NRC "Vaivari" piešķirts papildus finansējums 20 tūkst. latu apmērā minēto tehnisko palīglīdzekļu - elektrisko skūteru (elektrisko ratiņkrēslu) iegādei.

Grozījumi Tehnisko palīglīdzekļu noteikumos izsludināti Valsts sekretāru sanāksmē. Tie vēl jāsaskaņo ar ministrijām un jāapstiprina valdībā. Ar noteikumu projektu iespējams iepazīties LM mājas lapā sadaļā *Aktuāli - Tiesību aktu projekti* <http://www.lm.gov.lv/text/1789>.

Kopš 2010.gada tehniskos palīglīdzekļus iedzīvotājiem nodrošina Latvijas Neredzīgo biedrība un Latvijas Nedzirdīgo savienība, valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību NRC "Vaivari".

Der zināt

Jautājumi un atbildes par asistenta pakalpojumu pašvaldībās

Kādas izziņas jāiesniedz, lai saņemtu asistenta pakalpojumu?

Lai saņemtu asistenta pakalpojumu, cilvēkam ar invaliditāti sociālajā dienestā jāiesniedz rakstisks iesniegums un jāpievieno šādi dokumenti:

☐ Pieaugušam cilvēkam ar I vai II grupas invaliditāti - Veselības un darbības ekspertīzes ārstu valsts komisijas (VDEĀVK) atzinums par asistenta pakalpojuma nepieciešamību;

☐ Bērnam ar invaliditāti no 5 līdz 18 gadu vecumam - VDEĀVK atzinums par īpašas kopšanas nepieciešamību sakarā ar smagiem funkcionāliem traucējumiem.

Tāpat jāpievieno izziņas, kas apliecina cilvēka sabiedriskās aktivitātes:

- darba devēja apliecinājums, ka cilvēks strādā;

- mācību iestādes apliecinājums, ka cilvēks mācās;

- dienas aprūpes centra vai biedrības apliecinājums, ka cilvēks apmeklē attiecīgo institūciju;

- institūcijas, kura organizē attiecīgos pasākumus, apliecinājumu par cilvēka dalību pasākumos, kuru apmeklēšanai asistenta pakalpojums nepieciešams.

Kāds līgums jāslēdz ar asistentu?

Pašvaldība var izvēlēties, kādu līgumu ar asistentu slēgt - darba līgumu vai uzņēmuma līgumu.

Ja uzņēmuma līgumu slēdz:

1. Ar cilvēku, kurš nav saimnieciskās darbības veicējs, un sociālais dienests reģistrē asistentu Valsts ieņēmumu dienestā kā darba ņēmēju, sociālajam dienestam ir pienākums veikt nodokļu nomaksu, tāpat kā gadījumā, ja ir noslēgts darba līgums. Proti, no šī ienākuma pašvaldība veic sociālās apdrošināšanas iemaksas, kā no algota darba ienākumiem (t.sk. darba devēja daļas), ietur iedzīvotāju ienākuma nodokli. Tas nozīmē, ka asistentam pašam nodokļu maksājumi nav jākārto.

2. Ja uzņēmuma līgumu slēdz ar pašnodarbināto, valsts pašvaldības sociālajam dienestam samaksās asistenta atalgojumu Ls 1,20 stundā un noteiktā apmērā kompensēs transporta izdevumus, pavadot cilvēku ar II grupas invaliditāti. Par pašnodarbināto nemaksās darba devēja valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu daļu, jo pašnodarbinātajam nav darba devēja, visus nodokļus viņš maksā pats.

Ja slēdz darba līgumu, tad pašvaldība rīkojas saskaņā ar Darba likuma normām, tostarp pašvaldība par asistentu veic sociālās apdrošināšanas iemaksas kā no algota darba ienākumiem (t.sk. darba devēja daļas), ietur iedzīvotāju ienākuma nodokli.

Sociālajam dienestam nav tiesību pieprasīt, lai asistents obligāti izvēlētos pirmo vai otro līguma veidu.

Vai par asistentu maksā sociālo nodokli?

Par asistentu pašvaldība maksā darba devēja valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas.

Vai asistenta pakalpojumu var

saņemt I grupas invalīds, kuram ir piešķirts invalīda kopšanas pabalsts?

Asistenta pakalpojumu var saņemt I grupas invalīds, kurš saņem pabalstu invalīdam, kuram nepieciešama kopšana. Šajā gadījumā asistenta pakalpojumu var piešķirt konkrētam mērķim un nodrošināt cilvēka nokļūšanu uz darba vai mācību vietu, dienas aprūpes centru un atpakaļ.

Kādi normatīvie akti regulē asistenta pakalpojuma piešķiršanas kārtību?

Tiesības saņemt asistenta pakalpojumu nosaka Invaliditātes likums. Savukārt asistenta pakalpojuma piešķiršanas kārtību, prasības asistentam, kritērijus atzinuma sniegšanai par asistenta pakalpojuma nepieciešamību un pakalpojuma apjoma noteikšanai, kā arī nepieciešamā valsts budžeta aprēķināšanas un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabineta 2012.gada 18.decembra noteikumi Nr.942 "Kārtība, kādā piešķir un finansē asistenta pakalpojumu pašvaldībā".

Kāda ir samaksa asistentam?

Asistentam maksā Ls 1,20 stundā pēc nodokļu nomaksas.

Kas var būt par asistentu?

Asistents var būt cilvēks, kuram ir darba vai personiskā pieredze saskarsmē ar cilvēkiem ar invaliditāti.

Vai asistentam jābūt ar izglītību sociālās aprūpes jomā vai iepriekšējo pieredzi invalīda kopšanā?

Lai kļūtu par asistentu, cilvēkam nav nepieciešama speciāla izglītība sociālās aprūpes jomā. Ir vajadzīga personiskā vai darba pieredze saskarsmē ar cilvēkiem ar invaliditāti.

Vai asistents var būt radnieks?

Asistenta pienākumu var veikt arī cilvēka ar invaliditāti radnieks, tuvinieks vai cits cilvēks, kuram ir pieredze saskarsmē ar cilvēku ar invaliditāti un kuram cilvēks uzticas.

Kā var pieprasīt un saņemt asistenta pakalpojumu?

Ja asistenta pakalpojums nepieciešams bērnam ar invaliditāti no 5 līdz 18 gadu vecumam:

1) ja nav VDEĀVK izsniegts atzinums par īpašas kopšanas nepieciešamību sakarā ar smagiem funkcionāliem traucējumiem, bērna likumiskajam pārstāvim (vecākam) jāvērsas VDEĀVK ar rakstisku iesniegumu atzinuma sniegšanai. Iesniegumu var nosūtīt un atzinumu pēc tam saņemt arī pa pastu;

2) kad atzinums ir saņemts, jāvērsas tajā pašvaldības sociālajā dienestā, kurā deklarēta bērna dzīvesvieta, rakstiskā iesniegumā lūdzot sniegt asistenta pakalpojumu. Iesniegumā jānorāda:

- bērna vārds, uzvārds, personas kods, deklarētā dzīvesvieta, kontaktārunis vai e-pasts;
- likumiskā pārstāvja personas dati;
- nepieciešamais asistenta pakalpojumu

ma apjoms, norādot stundu skaitu un dienas, kad asistenta pakalpojumu būs nepieciešams izmantot (ja tas ir zināms);

- var norādīt asistentu, kas varētu veikt šo pienākumu, ja tāds ir zināms.

Ja asistenta pakalpojums nepieciešams pieaugušam cilvēkam ar I vai II invaliditātes grupu:

1) sākotnēji jāvērsas VDEĀVK ar rakstisku iesniegumu, lūdzot sniegt atzinumu par asistenta pakalpojuma pašvaldībā nepieciešamību. Iesniegumu var nosūtīt un atzinumu pēc tam saņemt arī pa pastu;

2) kad atzinums ir saņemts, cilvēkam pašam vai tā likumiskajam pārstāvim jāvērsas savas deklarētās dzīvesvietas pašvaldības sociālajā dienestā, ar rakstisku iesniegumu lūdzot sniegt asistenta pakalpojumu. Iesniegumā jānorāda:

- cilvēka vārds, uzvārds, personas kods, deklarētā dzīvesvieta, kontaktārunis vai e-pasts;

- likumiskā pārstāvja personas dati, ja iesniedzējs ir likumiskais pārstāvis;

- nepieciešamais asistenta pakalpojuma apjoms, norādot stundu skaitu un dienas, kad asistenta pakalpojumu būs nepieciešams izmantot (ja tas ir zināms);

- var norādīt asistentu, kas varētu veikt šo pienākumu, ja tāds ir zināms.

Vai pakalpojumu var saņemt I grupas redzes invalīdi, kuri saņem pabalstu par asistenta izmantošanu, ko izmaksā Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA)?

Ja cilvēks ar I grupas redzes invaliditāti saņem pabalstu par asistenta pakalpojuma izmantošanu, ko izmaksā NVA par 10 stundām nedēļā (12 lati nedēļā jeb 48 lati mēnesī), tad asistenta pakalpojumu pašvaldībā šis cilvēks var saņemt tad, ja pakalpojums viņam ir nepieciešams vairāk par 10 stundām nedēļā. Piemēram, ja cilvēkam asistents vajadzīgs 20 stundas nedēļā, tad par pirmajām 10 stundām tiek maksāts minētais pabalsts asistenta izmantošanai, bet par atlikušajām 10 stundām sociālais dienests cilvēkam piešķir asistenta pakalpojumu.

Vai sociālais dienests izlems, cik stundas asistentu piešķirt?

Sociālais dienests, izvērtējot cilvēka vajadzības un sabiedriskās aktivitātes, izvērtē un nosaka, cik stundas asistenta pakalpojums cilvēkam piešķirams. Asistenta pakalpojumu var piešķirt līdz 40 stundām nedēļā.

Vai sociālais dienests var atteikt piešķirt asistenta pakalpojumu, ja ir VDEĀVK izsniegts atzinums?

Sociālais dienests asistenta pakalpojumu piešķir tikai ārpus mājas aktivitāšu veikšanai. Tas nozīmē, ja cilvēkam ir VDEĀVK atzinums un viņam ir nepieciešams asistents, lai nokļūtu, piemēram, uz darbu, skolu, dienas centru vai citu pakalpojuma saņemšanas vietu, sociālajam dienestam ir jānodrošina asistenta pakalpojuma saņemšana.

Vai cilvēkam ar invaliditāti, kuram piešķirts 100 latu kopšanas pabalsts, šos 100 latus neatņems?

Invalīda kopšanas pabalstu (100 lati) un bērna invalīda kopšanas pabalstu (150 lati) var saņemt vienlaikus ar asistenta pakalpojumu.

Laika prognoze

Otrdien -14°C / -4°C

Trešdien -13°C / -4°C

Ceturtdien -12°C / -3°C

Piektdien -14°C / -8°C

Apsveikumi

Tu esi no tiem cilvēkiem, kam nevar sirds bez gaismas tāles,
Kam dvēselē dzimst puķu prieks,
Kam dziesmās mūžs kā jāņuzāles,
Kam saknes, galotnes un zari
Zied visa mūža garumā ar mīlestības pavasari.

Miļi sveicam un daudz laimes, prieka, veselības
vēlam skaistajā dzīves
jubilejā **Stasei Anckinai!**

Maruta, Valdis

Veselību, dzīvesprieku **Stepcītei**
Danskos!

Savējie

60 rozes **Nanijai Stāmerei**
jubilejā!

Virš

Reklāma

Toode
JUMTS MĀJAI MĀJAI

Iegādājoties metāla jumta seguma pilnu komplektu (noteksisstēma, vējmalas, korītes un pārējie jumta elementi),

jebkura jumta plēve
AR 100% ATLAIDI!

Akcija spēkā no 1. marta līdz 30. aprīlim.

Balvi, Brīvības 62
E-pasts: balvi@toode.lv M.t. 26146111

“Viasat” brauc ciemos pie saviem klientiem Balvos!

Martā visā Latvijā tiek atzīmēts laba servisa mēnesis, tādēļ šajā laikā „Viasat” apciemots savus klientus visā valstī, arī Latgalē. Turklāt 8. martā aprit jau 11 gadi kopš „Viasat” darbojas Latvijā. Īpaši dekorētais un aprīkotais „Viasat” autobuss pietās 18 dažādās pilsētās, Latgales pusē tas būs 15. un 16. martā, apmeklējot Jēkabpili, Preiļus, Ludzu un Balvos.

Šajā nedēļas nogalē „Viasat” autobuss pietās dažādās Latgales pilsētās – 15. martā Jēkabpilī (9:00-12:00 laukumā pretī Tautas namam, Vecpilsētas laukumā 3) un Preiļos (14:00-17:00 laukumā pie Preiļu novada domes), 16. martā tas gaidāms Ludzā (9:00-12:00 stāvlaukumā pie „Mego”) un Balvos (14:00-17:00 Brīvības ielā 61). „Viasat” klientu apkalpošanas vadītāja Marija Verkēviča atklāj: „Ikvienam būs iespēja runāties ar „Viasat” pārstāvjiem par piedāvātajiem un saņemtajiem pakalpojumiem, noskaidrot neskaidrības, ja tādas radušās, pagarināt līgumu, pietikt meistarā, nomainīt dekoderu un aprunāties par aktuālo. Šī ir patiesi lieliska iespēja klātienē saņemt mūsu tehniskā personāla konsultāciju par mājās esošo „Viasat” tehniku, piemēram, dekoderu, TV pulti un barošanas bloku, un salabot to, ja nepieciešams. Gaidīsim jūs!”

Māriete Stucka no Gulbenes rajona ir „Viasat” kliente jau sešus gadus un nevar atminēties, ka viņai kādreiz būtu bijušas problēmas ar savu televīziju. “Sadarbojos ar „Viasat” jau ilgi un man viss patīk! Es esmu iecienījusi kanālu „TV1000 Premium”, man patīk, ka var redzēt

jaunākās filmas. Tā ir sava veida ģimenes tradīcija – ja ir „TV1000 Premium” filma, tad visi kopā to skatāmies. Tāpat kopā pulcējamies, ja ir tādas sporta pārraides kā hokejs un basketbols,” tā M.Stucka.

Kā liecina „GfK” veiktais pētījums, „Viasat” klienti visaugstāk savā pakalpojuma sniedzējā novērtē attēla un skaņas augsto kvalitāti, plašo televīzijas kanālu saturu un klientu servisu. Šis pētījums norāda, ka starp visiem „Viasat” veidotajiem kanāliem iecienītākais ir „Viasat Sport Baltic” (27% no respondentiem) un „TV1000” (25% no respondentiem). „GfK” pētījums pēc „Viasat” pasūtījuma veikts 2012.gada decembrī, aptaujājot 1014 esošos „Viasat” klientus.

Izmantojiet iespēju satikt “Viasat” savā pilsētā!

- 15. martā**
no 9:00 līdz 12:00 laukumā pretī Tautas namam,
Vecpilsētas laukumā 3, Jēkabpilī,
no 14:00 līdz 17:00 laukumā pie Preiļu novada domes, Preiļos.
- 16. martā**
no 9:00 līdz 12:00 stāvlaukumā pie “Mego” Ludzā,
no 14:00 līdz 17:00 Brīvības ielā 61, Balvos.
- Uz tikšanos!

Pagājuši abonēšanas **trīs mēneši,**
pārliecinies,

vai abonēji

Vaduguni

apriļim un
turpmākajiem mēnešiem?!

Redakcijā var abonēt no plkst. 8.00 līdz 17.00

Vaduguns

Indekss
3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA “BALVU VADUGUNS”
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV 43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA BALVU FILIĀLĒ
Nr. LV21 UNLA 0024 0004 6734 5,
kods UNLALV2X

Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959
FAKSS - 64522257

REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T.64522534, 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA - T.64522126
Z.LOGINA, I.ZINKOVSKA - T.64520962
M.SPRUDŽĀNE, I.TUŠINSKA - T.64522260
A.LOČMELIS - T.64520961
KOREKTORE S.GUGĀNE - T.64522126
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 64507019
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājas lapa: www.vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA “Balvu Vaduguns”,
G.LIELMANIS
Iespēsts SIA “Latgales
Druka”, Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 4280

ŽURNĀLISTI
- 29360851;
26555382